

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथश्रीगोकर्णमाहात्म्यप्रारंभः ॥ ॐ कुरूणाम
न्वयेजातो राजापरमधार्मिकः ॥ शौनकाद्यैर्मुनिवरैः कृतसंपन्नसत्कथः ॥
॥१॥ ऋषिभिः सहितश्चापिशतानीको महामतिः आस्तेकृताभिषेकोथसं
न्यासायकृतक्षणः २ अथाजगाम धर्मात्माव्यासशिष्यो महामतिः तीर्थ
यात्रां परिचरन्सूतः पौराणिकोर्थवित् ३ उग्रश्रवाः शतानीकमाशीर्भिरभिव
र्धयत् अभिवाद्यमुनीन्सर्वाच्छौनकादीस्तपोधनान् ४ पप्रच्छकुशलं स
र्वे तपस्वाध्यायकर्मसु ततः सराजा धर्मात्मा युधिष्ठिरकुलोद्भवः ५ सूत
माह महाप्राज्ञमास्यतामिति सादरम् आसनं कल्पया मासतदोग्रश्रव
सेनूपः ६ अनुज्ञां प्राप्य सूतस्तमुनीनां भावितात्मनाम् उपविष्टः सभा
मध्ये कृतातिथ्यो महामतिः ७ विश्रान्तो भूच्चिरं तस्यां सभायां सूतनंदनः
ततोऽब्रवीद्विदंवाक्यं सभायां शौनको मुनिः ८ शौनक उवाच कुत आ
गम्यते विद्वन्निदानीं सूतनंदन क्वगतोसि भवान्पूर्वकिमुद्दिश्य प्रयोजन
म् ९ सूत उवाच तीर्थयात्रां गतो ब्रह्मन्त्रिः कृत्वा पृथिवीमिमाम् भवंतं

द्रष्टुमायानः शतानीकंच पार्थिवम् १० पारिक्षितंच राजर्षिसंन्यासाय क्त
 तक्षणं सहस्रित्वा द्विजवरैर्गोकर्णेः सचिरं द्विज ११ इहागतोऽस्मि विप्र
 र्षे किंकरोमि प्रशाधि माम् शौनक उवाच तीर्थानां दर्शने पुण्यं स्नाने दाने
 च यत्फलम् १२ उपवासे जपे होमे तीर्थे देवार्चने च यत् तीर्थानामपि चो-
 त्यत्तिं पुण्यं पुण्यफलं च यत् १३ तत्सर्वं कथयास्माकं परं कौतूहलं हि नः
 इत्युक्ते मुनिनाराजा शतानीको महामतिः १४ पप्रच्छेदं सभामध्ये सूतं वैरी
 महर्षिणि शतानीक उवाच गोकर्णादागतमिति श्रुतं ते वदतोऽनघ १५
 कस्मिन्देशे स गोकर्णस्तीर्थराजः प्रशश्यते किमर्थं वासितं तत्र त्वया वै सूत
 नंदन १६ कति विप्रास्त्वया सार्धं गोकर्णे प्रावसंस्तदा ब्रूह्य शेषेण वै सूत
 यस्मात्प्रत्यागतो ह्यसि १७ सूत उवाच शृणु त्वं कुरुशादूलसहैभिर्मुनि
 पुंगवैः व्यासप्रसादा दृक्ष्यामि सर्वे प्रत्यक्षदर्शिवत् १८ पुराप्रोवाच कैला-
 से षण्मुखाय महेश्वरः गोकर्णक्षेत्रमाहात्म्यं नारदोऽग्निसुताय च १९ अहं
 तद्वर्णयिष्यामि शृणुराजन्महामते सिद्धिक्षेत्राणि त्रीण्याहरहस्यानि स्मरे

ष्यपि २० शालग्रामं पुष्करं च गोकर्णं च नराधिप शालग्रामे पुष्करे च सु
 चिरात्सिद्धिरिष्यते २१ स्वर्गे देवत्वमपि चधिष्ये शत्वमथापि वा गोक
 र्णे क्षिप्रमाप्नोति निर्वाणं वा शश्विस्मित २२ मनसा यद्यदिच्छेत्तत्तत्क्षि
 प्रमवाप्नुते एकार्णवे जगत्यस्मिन् सृष्टिकाल उपस्थिते २३ ब्रह्मा चतुर्मु
 खः पूर्वं सृष्ट्यर्थं तप आस्थितः आविर्भवत द्वेहाच्छं करो भक्तवत्सलः
 २४ ब्रह्मा प्रोवाच तं दृष्ट्वा सृष्टिं कुरु महामते तथेत्युक्त्वा तदारुद्रः पाताले
 तपसि स्थितः २५ ततस्त्रैलोक्यमखिलं कृतवान्पद्मसंभवः उवाच रुद्रं
 प्रकृतिर्निर्घृत्तं चिंतितं तव २६ श्रुत्वा तत्प्रकृतेर्वाक्यमुत्थितश्च तथा सह
 आगत्य दृष्टवान् राजन्मेदिनांचक्रसंस्थितां २७ क्रुद्धः प्रोवाच तां रुद्रो दे
 हि पंथानमित्युत भूरुवाच न मे रुजं देवदेव कर्तुं महेशि शंकर २८ क
 र्णोच्छिद्रेण मे देवहस्वो भूर्पोर्ध्वमुत्पत्त शंकर उवाच तथा भद्रे करिष्या-
 मियथानो वेत्सि वेदनां २९ अंगुष्ठमात्रवपुषो निर्गमिष्यामि शोभने इ
 त्युक्त्वा तस्य कर्णात्तु धरणीं प्राह शंकरः ३० गोशब्दः प्रथमं देवित्वयिसं

परिवर्तते कर्णत्वात्तवकल्याणिगोकर्णमितिगीयते ३१ पातालादूर्ध्व
 गमनेममयोनिरभूद्यतः रुद्रयोनीतिनाम्नाचत्रैलोक्येपरिगीयसे ३२
 वरुणावर्तनाम्नाचत्रैलोक्येविश्रुतंभवेत् एकार्णवेजगत्यस्मिन्नावर्त
 मिवसागरे ३३ विनश्यत्येवविलयेवरुणावर्तकंततः येस्मरिष्यंतिगो
 कर्णं प्रातरुश्यायनित्यशः ३४ तेषांरात्रिकृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति
 तथादिवाकृतंपापमपराणहेविनश्यति ३५ गोकर्णतीर्थसंसर्गात्क्षेत्रं
 गोकर्णनामकं पंचकोशपरीमाणंक्षेत्राणामुत्तमोत्तमं ३६ येचपश्यं-
 तिह्यमलं गोकर्णक्षेत्रमुत्तमं जन्मप्रभृतितेषांवेकृतंपापंविनश्यति ३७
 स्नानं कुर्वतियेतत्र गोकर्णतीर्थसत्तमे तेषांभिजन्माचरितं पापंनश्यत्य
 संशयः ३८ यथाकैलासशिरवरे यथामंदरसूर्धनि निवसामिसदादे
 वितथा गोकर्णमंडले ३९ श्रीशैलकाश्वोरपिरामसेतौ गोकर्णमुख्ये-
 ष्वपिपुण्यभूमिषु आरभ्यतस्मादपिमुख्यदेशात्सद्योजनैर्द्वादशभिश्च
 मंडलं ४० इत्युक्त्वाधरणीरुद्रो दृष्ट्वास्तृष्टिंस्वयंभुवः क्रुधः सृष्टिंचसंह

तु मंचन्तीशानभागगः ४१ प्रमथान्ससृजेतत्रतावद्विष्णुरुपागमत्
 उवाच रुद्रंशंभोत्वमपराधंक्षमस्वभो ४२ ब्रह्मणोयत्कृतंत्वंतदंतेसं
 हारकोभव यतःसंहारकरणेत्वमत्रस्थितवानसि ४३ रुद्रभूमिरियं
 भूयाद्दहनान्मुक्तिदाभवेत् त्वमत्रतिष्ठभगवन्नेकांतेनमहेश्वर ४४
 इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुस्तत्रैवांतरधीयत सूतउवाच गोकर्णसर्वदाया
 संमरणं मुक्तिमंडपे ४५ रुद्रभूम्यांतुदहनंकांक्षंतेविबुधा अपि ततो
 रुद्रश्चित्तयित्वाभविष्यत्कार्यगौरवं ४६ स्वप्रतिज्ञावृथामाभूदितिब्र
 ह्मादिषुस्वयम् स्थावरांतेषुयत्सत्वंतद्दृष्ट्वाभगवांच्छिवः ४७ तेनसत्वे
 नदेवेशोनिर्ममैमृगमुत्तमं चतुष्पादंभिनेत्रंचत्रिशृंगंचारुदर्शनं ४८
 शृंगत्रयंमृगस्यास्यब्रह्मविष्णुशिवात्मकं तन्मृगेणह्यगात्स्वामीसहकै
 लासमास्थितः ४९ ततःप्रजाः प्रजापालाः सर्वेवैसत्ववर्जिताः स्फुरा
 स्फुरमनुष्याश्चब्रह्माणंशरणंययुः ५० ततःस्वयंभुवासाधैस्फुराविष्णु
 मुपागमन् क्षीरोदशय्याशयनंफणींद्रेणसमन्वितम् ५१ प्रणम्यविष्णु

सहिताइदमूचुः सरासराः सरासरमनुष्याणां भेदमिच्छामिभूधर ५२
 उवाचविष्णुस्तच्छ्रुत्वासत्वरुद्रेणवैहृतं तंगत्वाविबुधश्चेष्ठागृह्णीध्वंसत्व
 मात्मनां ५३ तच्छ्रुत्वावचनंविष्णोःकैलासमगमनूसराः पूजयित्वा म
 हादेवंप्रत्यक्षीचक्रिरूसराः ५४ तेषांतुष्टोमहादेवोभक्त्याचविनयेनच
 मृगंददौमहादेवःसर्वसत्वमयंतदा ५५ तदादेवासराःसर्वजगृहुःसत्व
 मात्मनां शृंगत्रयंहतराजन्ब्रह्म विष्णुमहेश्वरैः ५६ तच्छृंगंपूजयामा
 सरुद्रोभक्त्यानुकंपया तच्छृंगंलब्धुकामःसन्रावणोराक्षसाधिपः ५७
 कैलासपर्वतंगत्वा तपउग्रंसमाचरत् गोकर्णान्नारदोराजन्ययौकैलास
 पर्वतं ५८ तपस्यंतंराक्षसेंद्रं दृष्ट्वैवत्रिदिवंययौ देवराजमुवाचेदंरावण
 स्याविचेष्टितं ५९ कैलासशिखरेतत्रतपस्यतिचरावणे मृगशृंगंनेतुका
 मोलिंगंयुष्माभिरर्चितं ६० लिंगेनीतेरावणेनसराःस्युर्निर्धनाध्रुवं त
 स्माद्भिन्नंकुरुविभो इत्युक्त्वाचययौदिवं ६१ गतेनारदेशक्रोद्धहस्पति-
 समन्वितः काश्यपोलिंगवृत्तांतं ज्ञात्वासर्वसरैःसह ६२ विघ्नंकर्तुरावणा

यययौकैलासपर्वतं एतस्मिन्नंतरेपूर्वरावणोराक्षसाधिपः ६३ तोषयि
 त्वामहेशानंलिंगंलब्धं महेश्वरात् पंचब्रह्मात्मकंक्वापिननिधेयंभुवीतिच ६४
 शंभुनोक्तस्ततोदैत्यःस्वपुरींपादचारवान् यास्यामीतिमतिंकृत्वासययौदक्षि
 णादिशं ६५ तच्छ्रुत्वाविबुधाःसर्वेमार्गयंतोनिशाचरं नदृष्ट्वा रावणंक्वापि
 सस्नानमुखपंकजाः ६६ एतस्मिन्नंतरेकालेनारदस्तत्रागतः उवाचरावणो
 दृष्टस्ससकोटीश्वरेमया ६७ तदुपायंप्रवक्ष्यामिस्थापयेत्तत्सुविद्वचित्लिं
 गरत्नंतथाकार्यमित्युक्त्वा नारदोययौ ६८ तच्छ्रुत्वाविबुधाःसर्वेविष्णुसंप्र
 र्थ्यभक्तितः गोकर्णमगमन्सर्वेलिंगस्यस्थापनायहि ६९ ततोविष्णुर्गणप
 तिसमाहूयेद्मब्रवीत् गजास्यत्वंमहाभागयाहिरावणसन्निधिं ७० तत्करे
 मृगशृंगारव्यंलिंगंतिष्ठतिशाभवं सदत्वातवहस्तेतत्संध्योपास्तिकरिष्यति
 ७१ तस्माद्गृहीत्वातल्लिंगंभुविस्थापनमाचर इत्युक्तोविष्णुनासोपिययौ
 रावणसन्निधिं ७२ ततोविष्णुःस्वचक्रेणछादयामासभास्करं तंदृष्ट्वारा
 वणोमोहाद्गजाननमुवाचह ७३ मुनिपुत्रइदंलिंगंगृहाणत्वंमुहूर्तकं सं

ध्योपास्तिंचरिष्यामिपुनर्गृह्णामिहस्ततः ७४ इत्युक्त्वागणनाथस्यलिंगंदत्वा
करेस्वयं संध्योपास्तिंततःकर्तुंगतोदैत्योमहाबलः ७५ ततो गणपतिस्तू
र्णाभिःसमाहूयरावणं स्थापयामासतल्लिंगंभुविश्लेष्यातकेचने ७६ वैव
स्वतेऽतरेराजन्त्रयोविंशतिमेशभे त्रेतायुगेत्वीश्वराब्देशरत्कालेशभोद
ये ७७ ऊर्जशकूप्रतिपदिव्यतीपातेरवेदिने तुलामासेमीनलग्नेविशा
खायां प्रतिष्ठितं ७८ ततो हरिस्वकंचक्रमुपसंहृतवान्रवेः ततो देवगणे
लिंगोपुष्पवृष्टिंचवर्षति ७९ वीणावेणुमृदंगाद्यैर्नचतुश्चाप्सरोगणाः ८०
इतिश्रीस्कांदे गोकर्णखंडे गोकर्णमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ६९
॥ सूत उवाच ॥ ततो ददर्शचाकाशेभास्करंदिप्ततेजसं भूम्यां प्रतिष्ठितं लिं
गंगजास्येनदशाननः १ कोपेन लज्जयाविष्टो ज्ञात्वा वचनमात्मनः संध्या
र्घ्यादिविहायैव ततो लिंगांतिकं ययौ २ दौर्भ्यां लिंगं प्रगृह्णाशकृत्कर्षबलतः
खलः नशाशाकोद्धर्तुमेनमादितः पतितो भुवि ३ पतितं मूर्च्छितं दृष्ट्वा श
ब्दः कलकलोत्थभूत् तत्र देवैश्चक्रुषिभिः स्थापितं लिंगमुत्तमं ४ कलकले

श्वरं नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् तस्य दर्शनमात्रेण ब्रह्म हत्यादि नश्य
ति ५ तस्य लिंगस्य सविधेत्युदीच्यां दिशि संस्थितम् वैवाहिको नाम
गिरिः सर्वसिद्धनिषेधितः ६ तस्य दर्शनमात्रेण त्रिवर्गलभते नरः त
त्र गत्वानरो राजन् दक्षिणाशां विलोकयन् ७ प्रदक्षिणीकृत्य गिरिं स्थि
त्वा तस्य तले शभे अहाक्षरं जपेन्मंत्रं ऋषि लुंदस्सदैव तम् ८ उच्चैः
शब्दं प्रकुर्वीत हरिरित्यथवा हरः तच्छ्रुत्वा काशगंगावैद्यभिषिंचतिसा
ध्रुवम् ९ कृतत्रेतद्वापरेषु विपरीतं कलौ युगे एवं करोति चेद्राजन्म
तंच सगच्छति १० लब्धसंज्ञो सुहर्ता द्वै लज्जया वनताननः तस्माद्दिनि
र्गतो भूत्वा शतशृंगस्य मूर्धनि ११ गुहां प्रविश्य चांभोधिं तीर्त्वा स्वपुरमा
ययौ गजाननोपि लिंगस्य आग्नेयां दिशि पृष्ठतः १२ पश्चिमाभिमु
रवो भूत्वा चत्वारिंशत्पदेनृप बहुरूपी गणाध्यक्षः स्थितवान् सिद्धिदाय
कः १३ पूजां कृत्वा प्रथमतो विघ्नेशस्य नरोत्तमः ततो महाबलस्यैव पू
जनयः समाचरेत् १४ वांछितार्थैः सलभते सयात्रा फलमश्नुते —

सूत उवाच कैलासस्थो महादेवो लिंगवृत्तांतमादितः १५ सर्ववायुमुरवाच्छ्रु
त्वा गोकर्णक्षेत्रमागमत् सर्वान् देवान् समाहूय इदं वचनमब्रवीत् १६
त्रिदशारावणो लोके राक्षसो बलवन्तरः सर्वलोकस्वयं जिग्ये बले नैव
स्वकायतः १७ तं जित्वा स्वबले नादौ लिंगरत्नमतिष्ठत तस्मान्महाबल
इति त्रैलोक्ये विश्रुतं भवेत् १८ कार्तिके पुण्यमासे तु लिंगरत्नं प्रतिष्ठितम्
तस्माद्दहं कार्तिके तु पार्वत्या सह पार्षदैः १९ चराचरेण जगता विशेषेण
वसाम्यहम् भवंतोऽत्रैव तिष्ठंतु आज्ञायाममवैकराः २० अस्मिन्मासे नरो
यस्तु अत्रागत्य समाहितः प्रातःस्नात्वा कोटितीर्थे लिंगरत्नं प्रपूजयेत्
२१ ददाति किंचित्सुखं नरः कर्मबंधाद्भिमुच्यते यद्दत्तं यद्भुतं जसंकृतं कर्मसु
रोत्तमाः २२ तदनंत फलं चास्तु नराणां मत्प्रसादतः तस्माद्गोकर्णयात्रा
यां विपुयुष्कार्तिको वरः २३ माघमास्यसिते पक्षे या भवेच्चतुर्दशी त-
स्यां निशीथसमये लिंगरत्नं महाबलं २४ एकेन बिल्वपत्रेण अणुमात्रजले
नवा द्रोणपुष्पेण गंधेन यः पूजति नरोत्तमः २५ तस्य पुण्यफलं वक्तुं ब्र

ह्यणापि न शक्यते गोकर्णं बिल्वपत्रं च लिंगरत्नमहाबलः २६ शिवरात्रि
स्तथा देवा दुर्लभा हि चतुष्टयम् तस्मिन्काले तु यद्दत्तमेकं कोटिभविष्यति
२७ इत्युक्त्वा त्रिदशान्शंभुः सर्वदेवगणैः सह पूजयित्वा गणपतिं महा
बलमपूजयत् २८ ततोरुद्रः प्रसन्नात्मा पार्वत्या सह पार्षदैः कैलासम
गमद्राजन् देवाः ऋषिगणैः सह २९ महाबलमिति प्रादुर्लिंगं त्रिभुवने
श्वरं तदा प्रभृति गोकर्णवासं च कुर्दिवौकसः ३० विष्णुना स्वीयशृंगं तु
शालग्रामे प्रतिष्ठितम् ब्रह्मणा स्वस्य शृंगं तु पुष्करे स्थापितं ह्यभूत् ३१
क्षिप्रं सिद्धिकरं राजन् गोकर्णनात्र संशयः शालग्रामे पुष्करे च सचिरा-
त्सिद्धिरिष्यते ३२ तस्मान्नेषु प्रधानो भूद्गोकर्णकुरुपुंगव देवं महाबलं
राजन् पूजयति करारकराः ३३ तस्मात्पुण्यतमं लिंगमन्यन्नास्ति जगत्रये
महाबलसमं लिंगं न भूतं न भविष्यति ३४ कृते महाबलः श्वेतस्येताया
मतिलोहितः द्वापरे पीतवर्णश्च कलौ श्यामो भविष्यति ३५ आक्रान्तस
मपाताल कुहरोऽयं महाबलः घोरे कलियुगे प्राप्ते मृदुता सुपयास्यति

३६ दृष्ट्वावादिब्यलिंगंच श्रुत्वावासागरध्वनिं कोटितीर्थे नरः स्नात्वा
 पुनर्जन्मनविद्यते ३७ पंचक्रोशपरीमाणंगोकर्णक्षेत्रमंडलम् सर्वाण्य-
 श्यानि लिंगानि तीर्थान्यंभांसि सर्वशः ३८ सार्धं योजनविस्तीर्णमर्धयो
 जनमायतम् क्षेत्ररूपेण तिष्ठंतं शिवं पश्यन्ति सूरयः ३९ नाग्निना नशशा
 केन न ताराग्रहनायकैः तमो विशीर्यते सम्यग्यथा सवितृदर्शनात् ४०
 अपि पापशतं कृत्वा ब्रह्महत्यादिमानवः सकृत्प्रविश्य गोकर्णं नरो मुच्येत
 पातकैः ४१ अत्रैकेन दिनेनापियत्कृतं कर्म चोत्तमम् तदन्यत्राब्दलक्षेण त
 पो भवति संभृतम् ४२ यत्रेद्रब्रह्म विष्णवादिदेवानां प्रीतिकाम्यया महाब
 लाभिधानेन शिवः सन्निहितः स्वयम् ४३ इंद्रो ब्रह्मा मुकुंदश्च विश्वे देवामरु
 द्गणाः आदित्यावसवोरुद्राश्शशांकश्च सतारकः ४४ एत विमानगतयः स
 हिताः पार्षदैः स्वकैः पूर्वं द्वारिनिषेवंते देवदेवं महाबलम् ४५ कालो मृत्यु
 र्यमः साक्षाच्चित्रगुप्तश्च पालकः पितृभिः सह रुद्रैश्च दक्षिणद्वारमाश्रिताः
 ४६ विभावस्तश्चित्ररथश्चित्रसेनो महाबलः सहगंधर्ववर्गेण गायन्ति परमे

श्वरम् ४७ रंभाकृतस्थलामेना उर्वशी च तिलोत्तमा नृत्यन्ति पुरतः शंभो
 रुर्वश्याद्याः सुरस्त्रियः ४८ वसिष्ठः कश्यपः कण्वो विश्वामित्रो महातपाः जै
 मिनिश्च भरद्वाजो जाबालिः क्रतुरंगिराः ४९ गौतमो जमदग्निश्च भार्गवोऽत्रिः
 पराशरः व्यासः सत्यवतीपुत्रः शुकैः सह कौरव ५० एते चान्ये च राजेन्द्र स
 र्वे ब्रह्मर्षयोऽमलाः देवं महाबलं भक्त्या उत्तरं द्वारमाश्रिताः ५१ नारदो वा
 लरिवल्याश्च मरीच्याद्याः प्रजेश्वराः सनकाद्या महात्मान उपरिष्ठादुपास
 ते ५२ तथान्ये मुनयोऽसंख्या जटिलावल्कलांबराः दंडिनो व्रतिनो मुंडाः
 स्नातका ब्रह्मचारिणः ५३ सेवंते परया भक्त्या देवदेवं महाबलं एवं दे
 वाः सगंधर्वाः पितरः सिद्धचारणाः ५४ विद्याधराः किंपुरुषाः किंनरा गु
 त्यकाः स्वगाः नगाः पिशाचावेताला दैतेयाश्च महाबलाः ५५ नानाविभ
 वसंपन्नानानावाहनभूषणाः महाबलस्य निकटमागत्य भरतर्षभ ५६
 प्रस्तुवंति प्रगायन्ति पठन्ति प्रणमन्ति च लभन्ते भीष्मितां कामानुरमन्ते च य
 थास्वरं ५७ अत्र स्थानानि सर्वेषां देवानां सन्ति पार्थिव विष्णोश्च देवदेव

स्यब्रह्मणः परमेष्ठिनः ५८ कार्तिकेयस्य दुर्गाया गजवक्रस्य चानघ ध
र्मस्य क्षेत्रपालस्य ऋषीणां च महात्मनां ५९ अन्यानि शिवलिंगानि विद्यन्ते
कोटिकोटिशः गोकर्णकोटितीर्थचतीर्थानां मुख्यतां गतं ६० सर्वेषां शिव
लिंगानां सार्वभौमो महाबलः ये मातृपितृहंतारो ये वा भूतद्रुहः शठाः ६१
गोघ्नाश्चैव कृतघ्नाश्च परदाररताश्च ये ते सर्वे प्राप्य गोकर्णं स्नात्वा तीर्थ
जलेषु वै ६२ देवं महाबलं पूज्य प्रयांति शिवमंदिरं तत्र पुण्यासक्तिश्चि
षु पुण्यक्षेपुण्यवासरे ६३ येऽर्चयन्ति महालिंगं ते रुद्राः स्युर्न संशयः र-
वींदुसोमवारेषु यदा दशो भविष्यति ६४ तदा जलनिधौ स्नानं दानं च पि
तृतर्पणं शिवपूजा जपो होमो ब्रह्मचर्या द्विजार्चनं ६५ यत्किंचिद्वाकृतं क
र्म तदनंतफलप्रदम् व्यतीपातादियोगेषु रविसंक्रमणेषु च ६६ महाप्र-
दोषवेलासु शिवपूजा विमुक्तिदा स्त्रिया बालाश्च वृद्धाश्च चतुराश्च मवा
सिनः ६७ देवं महाबलं दृष्ट्वा लेभिरेकतकृत्यताम् गोकर्णतीर्थलिंगानां
संख्याधात्रा पुरा कृता ६८ कोटयोऽत्र त्रयस्त्रिंशत्तीर्थलिंगानि भागशः

सर्वलिंगमयं क्षेत्रं बिससंतानवत्ततम् ६९ कर्मक्षयो हि भवति बुद्धिस्त
क्षेत्रसेवने सर्वेषामपि देवानां गोकर्णं सममुच्यते ७० पृथक् पृथक् च
देवानां क्षेत्राण्यन्यानि कौरव सिद्धे द्वाराणि च त्वारितानि मे शृणु पार्थिव
७१ पुराणं मानवो धर्मः क्षेत्रमाचार्यमेव च क्षेत्राणां मुत्तमं पुण्यं गोकर्णं
मभिधीयते ७२ अत्रोपवासं विधिवद्ये कुर्वन्ति नृपोत्तम ते सर्वे पापनिर्मु-
क्ताः स्वर्गं क्रीडन्ति देववत् ७३ युगं पश्चिममासाद्य नात्र दृश्यन्ति देवताः
ऋषयश्च महात्मानो ह्य दृश्याश्च चलात्मभिः ७४ बिले विशाले केचित्तु विय
तिस्थानमेत्य च सर्वभूतैरदृश्यास्तु केचिन्नत्रैव संस्थिताः ७५ अधस्थाच्छ
तशृंगाद्रेर्विशालं विलमुत्तमम् भोगार्थं देवराजस्य निर्मितं विश्वकर्मणा ७६
इंद्रः सर्वस्वरैः सार्धं मागत्य विषुसंक्रमे गोकर्णस्थेषु तीर्थेषु स्नात्वा मासं वसे
द्विले ७७ स्नात्वा ज्येष्ठां मास्यां तु पुनर्गच्छेद्यथास्वत्वं तुलागते यदा सूर्य
सस्तरास्तरमानवाः ७८ स्नातुमायांति गोकर्णं स्नात्वा यांति कृतार्थताम् वै
शारवे पौर्णमास्यां वा स्नानं तत्र प्रशस्यते ७९ देवैरधिष्ठितं पूर्वभास्करक्षेत्रं

मुच्यते पर्वतायेनदीतीरेब्रह्मविष्णुशिवैःश्रितम् ८० दुर्गादिबाहुलेया
 धै स्तद्भास्करमितीर्यते काशीपुष्पगिरिःकांचीनिवृत्तारव्याह्वलंपुरी ८१
 श्रीशैलःश्रीविरूपाक्षःसेतुःकेदारएवच गोकर्णचदशैतानिभास्कराण्या
 दुरुत्तमाः ८२ गोकर्णयात्राभिरतो नारीवापुरुषोपिवा ब्राह्मणःक्षत्रियोवै
 श्यःशूद्रोवांत्यजएववा ८३ यदाप्राप्नोतिगोकर्णयोवाकोवापिमानवः
 मुंडनंचोपवासंचआहंकुर्वीतभक्तिः ८४ नकुर्याद्यदिमूढात्मापितृहं
 ताभवेत्क्रवम् चोलेचयज्ञदीक्षायांप्रायश्चित्तघनेषुच ८५ महागुरुस्वा
 मिमृतोभास्करेचोपनायने जीवत्पितापिकुर्वीतवपनंआहमेवच ८६ सं
 वत्सरेहिमासोनेपुनःक्षेत्रंविशेद्यदि क्षौरोपोषणकादीनिकुर्यादेवनसंश
 यः ८७ गोकर्णशतशृंगंचताम्रगौरीचनिम्नगा तीर्थराजःसमुद्रश्चपु
 ण्यमेतद्विपंचकम् ८८ इतिश्रीस्कांदेगोकर्णखंडेगोकर्णमाहात्म्ये द्विती
 योऽध्यायः १ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४
 तीर्थानांकोटिरत्रैवएकासंभवतिद्विज भयात्पतगराजस्यएकीभूतंपुरा

तनं १ तदेतद्दृश्यतेराजञ्छतशृंगस्यचोत्तरे कोटितीर्थमितिख्यातंती
 र्थकोटिद्रुवंमुने २ तस्मिन्स्नातःसर्वतीर्थेस्नातोभवतिमानवः ३ दशाश्व
 मेधावभृतेनसाम्यंबदंत्याप्ताःकोटितीर्थेहिजाय्याः महत्पुण्यंपुण्यकृतां
 वरिष्ठंस्नातास्तस्मिन्नाकपृष्ठंजन्ति ४ शतानीकउवाच कोटितीर्थस्यमा
 हात्म्यंविस्तराद्वक्तुमर्हसि शतशृंगंगिरिवरंगरुडःकथमानयत् ५ कुत्र
 स्थितोगिरिर्ब्रह्मन् किमुद्दिश्यप्रयोजनम् सूतउवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्या
 मिशतशृंगस्यचागमम् ६ शतशृंगमितिख्यातंहिमवच्छिस्वरंमहत् प
 श्चिमेनतुकैलासशृंगंशिवनिकेतनम् ७ इंद्रनीलंतुपूर्वस्यांविष्णुस्थानं
 गिरेःशिरः तयोर्मध्येब्रह्मवासश्शतशृंगोमहागिरिः ८ पंचकोट्यैर्वृतो
 वृक्षैःसर्वतुकुसुमान्वितैः देवगंधर्वसिद्धाद्यैःपुण्यतीर्थसमान्वितः ९
 तस्योपरिष्ठाद्गुरुडोदुर्मुखंनागनायकम् आदायखंचरंस्तस्मात्पतितोनाग
 राङ्गिरौ १० दुर्मुखंपतितंदृष्ट्वाक्रोधात्पर्वतमागमत् तमागतंसमालो
 क्यदुर्मुखोऽधोविवेशह ११ क्रोधाभिभूतःखगराट्सार्धयोजनमुद्धृतं

उत्पाद्यपर्वतंतु जगामाकाशमार्गतः १२ सब्रह्मणामुनिवराः सहस्राणां
चतुर्दश संतिहिकोटितीर्थानितैः सर्वैः सहितोगिरिः १३ ततो बुबोधभग
वान् ब्रह्मातत्कर्मगारुडम् त्रैलोक्यभारंगरुडेदधाने पर्वतं न्यधात् १४ तस्मि
न्काले सगरुडो गोकर्णोपरिसंस्थितः रुरोदभृशभारार्तोददर्शोऽधो महा
मुनिं १५ तपोवनेतपस्यंतमगस्त्यं प्राह विद्धलः भारेणपीडितं मां त्वं त्रा
हि क्षिप्रंतपोधन १६ अगस्त्यस्तद्वचः श्रुत्वा मा भैषीरिति चाब्रवीत् म
ज्यमानं सगरुडं शिखरं वीक्ष्य स्रवतः १७ अवतारयामास गिरिं वामह
स्तेनलीलया रूपया गरुडाद्राजन्मोचयामास कास्यपिं १८ निधायांभो
निधौ शृंगं गरुडं विज्वरं व्यधात् स्वयंतपश्चरन्नास्ते तपोवनगतो मुनिः १९
गरुडं मोचितं दृष्ट्वा ब्रह्मा प्रोवाच हृष्टधीः तुष्टोऽस्मि ते पक्षिराज शोभोर्मन
सि संस्थितम् २० कृतवानसि भद्रं ते वरेदास्यामिते स्वग गरुड उवाच
त्रैलोक्यभारं भगवन् बोदुं शक्तिर्भवेन्मम २१ नमत्तो ह्यधिको लोके भवित
व्यः पराक्रमे ब्रह्मोवाच अधिको भव सर्वेष्यस्त्रिलोकीवाहनक्षम २२

इतितस्मै वरं दत्त्वा ब्रह्मा देवर्षिभिः सह कमंडलुं निदायात्र सर्वतीर्थमयं गि
रौ २३ सूत उवाच गरुडोपिनृपश्चेष्टवरं प्राप्य पितामहात् स्वनाम्नाती
र्थमुत्पाद्य स्वमूर्तिं स्थाप्य तत्र तु २४ अगस्त्यमभिवाद्याथ यतो विष्णुस्ततो
गतः तदेतद्भुवि विख्यातमाश्रमं गारुडं नृप २५ तीर्थं पक्षिपतेस्तत्र गारुडं
नाम विश्रुतम् क्षिप्रं सिद्धिकरं तद्वै आयुर्वर्धनमुत्तमम् २६ स्नात्वा गरुडगा
यत्री चतुर्लक्षं जपेन्नरः महासिद्धिर्भवेत्तस्य अणिमादिर्न संशयः २७
अगस्त्योपि महातेजाः स्वनाम्नातीर्थमुत्तमम् विधाय लिंगं संस्थाप्य वर
देश्वरनामकम् २८ बहुकालंतपः कृत्वा सिद्धिं प्राप्य महेश्वरात् यथाका
मं स गोकर्णो स्थितवान् मुनिसत्तमः २९ सूत उवाच तपोवनं पुण्यतमं दे
वानां विश्रुतं महत् आब्रह्मतीर्थाद्राजेन्द्रगंगाधारांतमिष्यते ३० शतशृं
गस्य भद्रं ते तदं पूर्वात्तरं नृप तपोवनं पुण्यतमं देवगंधर्वसेवितम् ३१ ती
र्थानां कोटिरत्रैवैकस्था भवति द्विज कोटितीर्थमितिख्यातं सर्वपापप्रणा
शनम् ३२ सूत उवाच गिरेः शृंगवतस्तस्य तटे दक्षिणपश्चिमे अपरं को

द्वितीर्थतुभयात्सागरमाविशत् ३३ ध्यातोरुद्रेणमनसाशतशृंगागमोन्
 प रुद्राज्ञयासारभूतंसर्वतत्रागतंत्वभूत् ३४ तस्माद्गोर्कर्णसदृशं ना-
 स्तिनास्तिजगत्रये कोद्वितीर्थस्यमाहात्म्यं वक्ष्यामिशृणुकोरव ३५ अपि
 पापशतं कृत्वा ब्रह्महत्यादिमानवः कोद्वितीर्थे स्नानमात्रान्नरो मुच्येत पा-
 नकैः ३६ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासपुरातनम् अवन्तिविषये राजा विष्णु
 वर्मेति चाभवत् ३७ पुराकृतयुगे सोपि स्वराज्यं प्रतिपालयन् ब्रह्महत्या
 दिपापानि बहूनि कृतवानसौ ३८ दासीरजस्वलाद्याश्च कामया मास दुर्म-
 तिः तेन चाकृतपापानि न संति धरणी तले ३९ अतीव पापसंदोहाद्राजय
 क्ष्मा भवत्ततः न भिषकं न च वा बंधुस्त्राताकोपिन विद्यते ४० न मित्रं न च वा
 राज्यं न शक्तास्तन्निवारितुं तस्मिन्नेवं विधेराज्ञिदैवयोगान्तदागतः ४१ स
 नको नामयोगीन्द्रस्तद्गृहं प्रविवेश ह नृपभार्या पुण्यशीलान्त्वा योगिनमाग-
 तम् ४२ उवाच श्लक्ष्णयावाचा पाहिमां पतिदानतः तमागतमभिप्रेत्य वि-
 ष्णुवर्मा महामतिः ४३ पूजयामास विधिवदुवाच वचनं तदा कृतार्थोस्मि

महाभाग भवद्दर्शनमात्रतः ४४ अनाथं पापकर्माणां विमुखं पुण्यकर्माणि दु-
 राचाररतं कामलोलुपं पाहिमां मुने ४५ जन्मान्तरार्जितात्पुण्याद्भवतो दर्शनं
 त्वभूत् इत्युक्तश्चित्तया मासयोगी ध्यानसमाहितः ४६ उवाच राजन् वक्ष्या-
 मितवकर्मपुरातनम् यत्र वृंदावनं नास्ति शालग्रामादिपूजनम् ४७ वेदशा-
 स्त्रादिपादोवानिष्ठुरं वचनं क्रुधा स्वाचारस्य परित्यागो मलिनांबरधारणम्
 ४८ परधर्मपरिग्रहः स्नानसंध्यादिवर्जनम् यत्र दानक्रियानास्ति तत्र स्युः
 सकलारुजः ४९ पूर्वजन्मनिवापापमिह जन्मनिवाकृतम् पीड्यते व्याधिरु-
 पेण पूर्वजन्मनिवन् नृप ५० जातशूद्रान्तुवेश्यायां धर्मध्वज इति श्रुतः लुब्ध-
 कः प्राणिहननो देवब्रह्मस्वहारकः ५१ देशादेशमनुप्राप्तश्चोर्थे बुद्धिरतः स
 दा सरस्तीरमनुप्राप्तः कदाचिद्द्विजवल्लभा ५२ भर्त्रासहैव शनैर्कैर्गंगास्ना-
 नार्थमागता तां विलोक्य सहस्रं तु स्नातो गंगाजलेऽमले ५३ स्नानदानादि
 सर्वतुष्टृष्वानसिपार्थिव ततो विप्रे गृहं याते तद्गृहं गतवानसि ५४ बिलं कृत्वा
 धरात्रौ तु कुड्ये लंगतवान् नृप निद्रालुं द्विजपत्नी लं स्पृष्टवान् करमूलतः ५५

बुध्वातुसावरारोहाचरोऽयमितिचाब्रवीत् ततोनिर्गमवेलायांपुरचाराः
 समाययुः ५६ बुध्वात्वारजसदननीलारालेन्यवेदयन् राजा रुद्रपदंछित्वा
 पुरान्निर्वापयद्बहिः ५७ असहन्वेदनांसोपिसृतःपर्वतमूर्धनि तेनपापेनसह
 ताजाताबुद्धिस्तवेदशी ५८ प्रातःस्नानान्माघमासेपार्थिवत्वमवासवान्
 दर्शनंममवैजातंस्नानदाननिदर्शनात् ५९ पापंनिरयभोगायपुण्यंस्वर्गाय
 पार्थिव त्वंहिपापविशुद्धःसन् येनत्वंनी रुजोभवेः ६० तदहंसंप्रवक्ष्यामि
 नचदानंतपोनच पश्चिमांबुधितीरस्थे गोकर्णेक्षेत्रसत्तमे ६१ कोटितीर्थे
 मितिख्यातंविद्यतेविमलंसरः स्नानमात्रेणतत्तीर्थेमहापातककोटयः ६२
 नश्यत्येवनसंदेहोनात्रकार्याविचारणा दिनमेकंकोटितीर्थेप्रातःस्नात्वा
 नरोत्तमः ६३ महाबलंपूजयित्वाब्रह्महत्यादिनश्यति पुरातुविघसोनास
 ब्राह्मणोमध्यदेशजः ६४ ब्रह्महत्यादिपापानिकृतवान्बहुशौनृप ज्वातो
 बभ्रामजगतींभृगुवाक्यान्ततोद्विजः ६५ गोकर्णक्षेत्रमासाद्यमाघमासि
 द्विजोत्तमः प्रातःस्नात्वाकोटितीर्थेपूजयित्वामहाबलम् ६६ सर्वपापविनि

मुक्तोदेहांतेमुक्तिमाप्तवान् राजन्मोतवपापस्ययदानिष्कृतिमिच्छसि ६७
 गोकर्णक्षेत्रमासाद्यमाघमासेऽरुणोदये कोटितीर्थेविधानेनसमभ्यर्च्य
 महाबलम् ६८ ब्राह्मणेष्योधनंदत्वासदास्करवमवाप्स्यसि स्वस्थःस्वरा
 ज्यमासाद्यप्रजाःपालयपुत्रवत् ६९ भक्तकाभोगान्बहुविधानंतेस्वर्लोकमे
 ष्यसि इत्युक्त्वासनकोयोगीयथाकामंजगामह ७० ततःसराजागोकर्ण
 सामात्यःसपुरोहितः चतुरंगबलोपेतोमाघादौसमपद्यत ७१ प्रातःस्ना
 त्वाकोटितीर्थेपूजयित्वामहाबलम् दत्त्वादानानिबहुशःकिंचित्कालंनृपोत्तम
 ७२ स्थित्वातत्रस्थतीर्थेषुनिमज्ज्यचयथाक्रमम् स्वस्थःस्वराज्यमासाद्यभु
 क्त्वाभोगान्यथेप्सितान् ७३ पुत्रपौत्रैःपरिवृतःकृत्वायज्ञादिकाःक्रियाः
 अंतेविमानमारुह्यपत्न्यासहदिवंययौ ७४ इतिश्रीस्कांदेगोकर्णखं
 देगोकर्णमाहात्म्ये तृतीयोऽध्यायः ३ ६१ ६२ ६३ ६४
 सूतउवाच शतशृंगस्यद्वौभागौसमुद्रेपतितौनृप दुर्गाशृंगमितिरख्यातं
 गोकर्णस्योत्तरेऽपतत् १ नागशृंगमितिरख्यातमपतद्दक्षिणांदिशं वसं

तिपंचतीर्थानिनागशृंगेमहांतिच २ रुद्रकुंडं नागतीर्थेवसोर्धारमतः परम्
 शंखतीर्थेसिद्धकुंडंतीर्थान्येनातिसत्तम ३ तीर्थेषुतेषुयःस्नानिसोऽनंतफ
 लमश्नुते दशतीर्थानिकौरव्यगौरीशृंगेवसंतिच ४ शतानांचैवतीर्थानां
 मुख्यानि कुरुपुंगव गंगाधारं वसोर्धारं माहिषं नागतीर्थकम् ५ गौरीरुद्रं
 च कौमारं कालीरुद्रमतः परम् मुंडोद्भवं वारुणारव्यं दशतीर्थानिकौरव ६
 मुख्यानि तानिराजेंद्रसहस्राणां महंतिच तेषुस्नात्वा नरो भक्त्यानवम्यां-
 भक्तिसंयुतः ७ सर्वपापविनिर्मुक्तोरुद्रलोके महीयते सूत उवाच ब्रह्मा
 जगत्पतिः पूर्वेसिद्धिकामः प्रजापतिः ८ निर्मलेनैव मनसा ध्यानस्थो भूश्च पोत्त
 म बद्धपद्मासनो देवः संयम्यात्माजितेन्द्रियः ९ पद्मासनस्थितस्याथ ध्या
 यतः परमेश्विनः उत्ताने दक्षिणे पाणौ बभूव वरवर्णिनी १० तां दृष्ट्वा भगवान्
 ह्या प्रीतिमान भवत्तदा तामाह रुद्रकांता त्वं भविष्यसि वरानने ११ इत्युक्ते
 ब्रह्मणा सा तु चकमे रुद्रमेव तु दृष्ट्वा चांभसि मयं सा ध्यानदृष्ट्या महानदी
 १२ गोकर्णे चास्य चाधारं स्वात्पपात गिरौ तदा तां ददर्श महादेवो गंगां त्रि

पथगांशिवाम् १३ गोशृंगपर्वते राजन्दिव्यरूपां महानदीम् तस्या रूपं समी
 क्ष्यैव भगवानीश्वरोपि सन् १४ तस्यां प्रविष्टु भावस्तु प्रसन्नस्तामुवाच ह
 कासि भद्रे कुतश्चासि कस्यासि दयिता शक्रभे १५ किमर्थं चेह कल्याणि गिरौ
 चरसि भामिनि गंगोवाच मम त्वं देव देवेश वृत्तांतं ज्ञातुमर्हसि १६ ध्याने
 न धामाधिपते सर्वभूतात्मको ह्यसि इत्युक्तः सतया देवो दध्यौ चांतर्मनश्चि
 रम् १७ जातां कमंडलोः कस्य ज्ञात्वोवाच महेश्वरः महेश्वर उवाच विदितं
 तव कल्याणि सर्वमागमनं मया १८ सदर्शं मंदगमने एहि मत्प्रियमाचर इत्यु
 क्त्वा देवदेवस्तां गंगां त्रिपथगां पुनः १९ पस्पर्श पाणिना देवस्तस्यागात्रं संशो
 भनम् तस्य तन्मतमाज्ञाय ब्रह्मलोकपितामहः २० आजगामाथ तं देशं
 गोकर्णेश्वरपूजितम् महता तपसा देवत्वदर्थं निर्मिता मया २१ तस्माद्गृहा
 ण पाणिं त्वमस्याः कमलकोमलम् इत्युक्त्वा भगवान् ब्रह्मा दत्त्वा गंगां पिनाकि
 ने २२ अप्पेदं च तयो रुक्का जगाम त्रिदिवं पुनः ततः प्रभृत्य सौवि प्रगिरि
 र्वैवाहिकोऽभवत् २३ गौरीतिनामतस्यास्तुताम्भारव्येतु गिरौ च्युता च

तश्चचारतस्मिन्साताम्रगौरीतितांविदुः २४ ततःसाताम्रगौरीतुद्विधाभू
ताभवत्तदा नदीरूपेणसादेवीसर्वपापापनोदिनी २५ निर्ऋत्यताम्रतल
तोबहुतीर्थसमन्विता गत्वासादक्षिणामाशांक्रोशार्धसास्रपावनी २६
निवृत्यचोत्तरंकिचिद्द्रुद्रयोनिंजगामह रुद्रयोन्याभितोगत्वापितृस्थालींस
मासदत् २७ सर्वतीर्थानिसंगम्यसमुद्रंप्रविवेशह पृथिव्यांयानितीर्थानि
पातालनिलयानिच २८ अंतरिक्षगतान्येवताम्रगौर्यांसंशयः तस्मात्ती
र्थवरासातुनदीनामुत्तमानदी २९ पिंडंतिलोदकंवापिस्नात्वाचात्रकरोति
यः पितरस्तस्यसंतुष्टानरकस्था अपिद्विज ३० तृप्ताःस्वर्गंगमिष्यन्तिपौ-
र्णमास्यांविशेषतः पशुपक्षिमृगाश्चापितज्जलस्पर्शमात्रतः ३१ सर्वपाप
विनिर्मुक्तास्तेऽपियांतिकृतार्थताम् सूतउवाच दिव्यरूपेणसादेवीदिव्यस्त्री
रूपधारिणी ३२ ताम्रगौरीनदीतीरेरुद्रेणसहसंस्थिता तोषयंतीशिवंसाक्षा
द्गौरीप्राङ्मुखतस्सदा ३३ दिव्यरूपधरांदेवींकेचयंतिनराभुवि तेषाम-
भीप्सितंदेवीददात्येवनसंशयः ३४ सूतउवाच अत्रैकमाश्चर्यमिदंशृणु

जातंनरोत्तम सर्वीरोवानरःकश्चिद्दृक्ष्याप्रेषुचतत्रवै ३५ पर्यटन्फललोभेन
प्रमादात्पतितोद्रुमात् संज्ञामवाप्यशनकैः स्वयमाश्वस्ययत्नतः ३६ तस्मा
दुत्थायसशिलातलाद्दक्षमुथोरुहत् शारवांतरेणविष्वक्सेस्तत्रस्वांगव्रणा
तुरः ३७ असहन्वेदनाराजस्तत्रप्राणैर्वियोजितः ततःकतिपयाहस्सुगतेषु
नृपसत्तम ३८ शिरोभागोऽपतत्तस्यताम्रगौर्याजलेऽमले शेषांगंसंस्थितं
वृक्षशाखायामेवस्रवत् ३९ प्रक्षालितंचोत्तमांगंतस्यकेवलमंभसि तेन
पुण्येनमहतावानरःसन्नृपोत्तम ४० कस्मिंश्चिदुत्तरेदेशेचित्ररूपारव्यभूप
तेः क्षेत्रेजातःकुमारोऽसृच्चित्रबाहुरितिश्रुतः ४१ सुखमात्रस्यममस्य
कमनीयंनराकृति शेषंसर्वांगमपिवैवानराकारमद्भुतम् ४२ दिनेषुगच्छ
त्कततःकुमारःसव्यवर्धत चित्ररूपःसराजर्षिश्चित्यामासचाकुलः ४३
अपृच्छद्वाह्यणान्सर्वान्शोकुस्तेसमीरितुम् एतस्मिन्नंतरेकालेकश्चित्ति
द्ववरःपुमान् ४४ यदृच्छयाचरन्भूमौतत्पुरंसमपद्यत ज्ञात्वातत्कारणंवि
द्वानब्रवीत्तं द्विजोत्तमः ४५ शृणुराजन्मनस्तापंत्यजतत्कारणंश्रुवे सिद्ध

उवाच अवतीर्णापुण्यनदीसार्धरुद्रेणसंस्थिता ४६ गोकर्णेताम्रगौरीति
सर्वपापापनोदिनी तस्यारोधोद्भवेवृक्षेसृतःकश्चित्कपिर्ज्वरात् ४७ चिरा
च्युतंतस्यशिरोनिमग्नंतत्रचांभसि शेषांगंवृक्षएवास्तितस्माद्देहविरूपता
४८ महत्पुण्यफलंप्राप्यजातःक्षेत्रेतवौरसः पुत्रोऽभून्मु तमेवास्थनराकृ
निमहीपते ४९ ताम्रगौरीतीरभववृक्षस्थंवानरांगकम् विकृष्यविक्षिपत्वा
श्रुताम्रगौर्याःश्रुभांभसि ५० ततस्तेमनसोभीष्टंसिध्येदत्रनसंशयः इ
तिसंदोदितस्तेनराजापरमधार्मिकः ५१ संप्रेषयित्वास्वामात्यान्यातयामास
तज्जले वृक्षाग्रस्थंकपेरंगंक्षिप्तमात्रेशरीरके ५२ नृदेहीसकुमारोऽभूद्राज
लक्ष्मीनिकेतनः ताम्रगौरीजलस्पर्शमात्रेणैवद्विजोत्तमः ५३ वानरोपिन
रेंद्रोभूलेभेचह्यतुलांश्रियम् ततःसिद्धवरःसोपियथाकामंजगामह ५४
सूतउवाच अस्थिनिक्षेपणंयत्रताम्रगौर्यानदीजले कुर्युस्कमनुजालोके
सर्वपापविवर्जिताः ५५ यावदस्थिकणस्तिष्ठेत्ताम्रगौर्यानदीजले तावत्स्व
र्गान्नच्यवंतेदिव्यभोगोपभोगिनः ५६ भूलोकेप्राप्यसाम्राज्यंपश्चान्मु-

क्तिं प्रजंतिवै अत्रार्थेकथयिष्यामि इतिहासंपुरातनम् ५७ उन्मूचिर्नामरा
जासीत्युरा प्राचेतसांतरे ससर्वराज्यमकरोत्यजानांद्रोहकृद्दलः ५८ तस्य
पापेनमहता प्रजाह्यासन्नुपद्रुताः चमसोनामतस्यासीत्युत्रःपरमधर्मवि
त् ५९ पितर्युपरतेसोपिकिंचि ल्लोकसमन्वितः ससंस्कारंपितुःकुर्वन्वृत्त-
मागात्ससत्विजः ६० ततोऽतरिक्षेसुश्रावपितृणांभारतींनृप पित्रातवम
हाभागनृशंसेनदुरात्मना ६१ प्राप्ताःस्थनरकंसर्वेपुनरावृत्तिवर्जितम् त
स्मादस्मद्वितार्थायपितुर्गृह्यकलेवरम् ६२ याहिगोकर्णमध्येचसभृत्यः स
पुरोहितः तत्रगत्वातुसंस्कारंपितुःकुरुविधानतः ६३ अस्थिनिक्षेपणंतत्र
ताम्रगौर्यांकुरुष्वभो तच्छ्रुत्वाचमसस्तूर्णंपितृणां वचनंनृपः ६४ तस्यास्थि
संचयंचक्रे ताम्रगौर्यानृपोत्तमः तत्रभावात्सद्यंजग्मुःपापानिस्त्वहून्यपि
६५ स्वर्गंप्राप्तः क्षणादेवउन्मूचिःपितृभिःसह यावदस्थीनिजंतूनांताम्र
गौर्यावसंतिहि ६६ तावत्स्वर्गान्नच्यवंतेनात्रकार्याविचारणा ६७ इति
श्रीस्कांदेगोकर्णखंडेगोकर्णमाहात्म्येचतुर्थोऽध्यायः ४ ७ ७

सूत उवाच संगमेताम्रगौर्यास्तसमुद्रस्य च सत्तम विधूतपापस्थाली
 नितदंतिमीषणः १ तस्याधस्ताद्गवांमातावर्तते सामृतस्त्रवा ब्रह्मणो म
 नसातात जाता पूर्वमनिदिता २ जातमात्रा तदोवाचस्थानं मे सं प्रदीयताम्
 ब्रह्मोवाच अयिपुत्रिमहादेवः पाताले तपसि स्थितः ३ तं प्रार्थयसि चेत्स्था
 नं विधास्यति वरानने इत्युक्त्वा सातदा देवी पातालं स्फुरभिर्ययौ ४ तस्याः
 क्षीरादभूत्क्षीरवार्धिस्तस्मादभूत्सूधा दिव्यलिंगं ततो जातमगृणहन्देवता
 स्तदा ५ सा हि सर्वात्मिका धेनुर्ददर्श परमेश्वरम् तां दृष्ट्वा शंकरो धेनुमुवाच
 स्फुरपूजिताम् ६ किमिच्छसि वरारोहे तद्ददाम्यवलंबितम् सानं प्रणम्य चोवा
 च ह्यागता हंतवांतिकम् ७ स्थानं मे नास्ति भगवन्स्थानं मे सं प्रकल्पय शंकर
 उवाच अस्योपरिमहाभागे गोकर्णं चास्ति भूतले ८ क्षेत्रं तत्रैव गंतव्यं
 वसेदिष्टमनिदिते सातथेति प्रतिज्ञाय गोकर्णं समुपागमत् ९ संगमेताम्र
 गौर्यास्तसमुद्रस्य च सत्तम पितृस्थाल्यां महाभाग स्थित्वा समचरत्तपः १०
 देवतास्तस्थितं लिंगममृतादुत्थितं शुभम् समादाय प्रतिष्ठाप्य पूजयामा

सभक्तितः ११ घोरेण तपसा तस्यास्ततोषभगवान्हरिः तं दृष्ट्वा पुंडरीकाक्षं व
 वंदे स्फुरभिर्नृप १२ तामुवाच जगन्नाथः किमिच्छसि शुभमेव द स्फुरभिरु
 वाच वरं ददासि चेन्मह्यं वरार्हाय दिचाप्यहम् १३ स्वदेहोत्थस्य पयसो दे
 वर्षिपितृयोग्यताम् तल्लिंगपूजनं चैव वव्रे सामहतीं श्रियम् १४ श्रीभग
 वानुवाच तस्थास्तसिद्धिर्भवतु मत्प्रसादाद्वरानने स्थानमेतन्महाभागे
 त्रैलोक्यतिलकं भवेत् १५ पश्चादिदं महाभागे पितृस्थाली भविष्यति अ
 त्रदत्तं हुतं वापि जसं वा स्फुरनंदिनि १६ अक्षय्यं तद्भवेद्भूद्रे मत्प्रसादान्न सं
 शयः इत्युक्त्वा भगवान् देवस्तत्रैवांतरधीयत १७ स्फुरभिस्तत्र सिद्धिसा प्रा
 प्यो वासयथा स्फुरवम् गोबिलं नाम तत्रैव समुद्रे वरुणालये १८ बिलानस्मा
 द्विनिष्क्रम्य आगच्छति दिवानिशम् क्षीरादिभिस्त्वात्मभवैः पूजयिष्यति
 सर्वतः १९ मध्यं दिने दिवा सातु अर्धरात्रिषु रात्रिषु मध्यं दिनं च विषुवत्तु -
 लाचैवार्धरात्रिकम् २० तदहोरात्रमभवन्नृणां संवत्सरं नृप तस्मिन्काले नृ
 पश्चेष्टपितृस्थाल्यां समाहितः २१ देवान्पितृन्समुद्दिश्य ब्राह्मणभ्यः प्रथ

च्छति स्रवर्णरौप्यमथवावस्त्रं रत्नमया विकम् २२ तत्फलं न हि मे शक्ति
र्वक्तुं संख्या तु मे ववा यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठंतितारकाः २३ तावत्स
र्गमहाभागक्रीडंत्यप्सरसांगणैः सर्वपापविनिर्मुक्ताविष्णुलोकं व्रजन्ति
२४ धूतपापाभविष्यन्ति पापिष्ठास्तत्र गान्धर्व विधूतपापस्थालीति सा बभू
वततो नृप २५ धेनोः श्वासानिलस्पर्शादेनां स्यपहतानिवै दूरंगच्छन्ति रा-
जेंद्रप्रवाते शक्यपणवत् २६ सूत उवाच पितृस्थालीति यन्नामशृणुष्व
नृपसत्तम ब्रह्माजगत्यतिः पूर्वसंध्यारूपीव भूवह २७ तेन रूपेण सपितृन्
सृष्टवान् ज्ञसंभवः सासंध्यासह पुत्रैस्तत्र तेपमहत्तपः २८ संध्यालिंगे
साविधूतपापस्थालीश्वराभिधम् संस्थाप्य पूजयामास अर्यमादिभिरन्वि
ता २९ तस्यास्तपःप्रभावेन तु तोषपरमेश्वरः सिद्धिर्भवतु ते भद्रे त्वत्पुत्रा
णां सुदुर्लभा ३० स्थानमेतन्महाभागे सर्वपापहरं भवेत् पितृस्थालीति
भद्रे ते अद्य प्रभृतिशोभने ३१ पितृणां परमं क्षेत्रं मत्प्रसादाद्भविष्यति अत्र
दत्तं हुतं चापि पितृनुद्दिश्य शोभने ३२ अमृतं नाम तद्देवि स्थापयिष्यन्ति वै

स्थिरम् माघकृष्णचतुर्दश्याममायां वा विशेषतः ३३ पिंडं तिलोदकं वा त्र
यः प्रणम्य प्रयच्छति तस्यैव पितरः सर्वे तृप्ता निर्वाणमाप्नुयुः ३४ ये पिशा
चत्वमायां तिलोके स्वकृतकर्मणा तेषामपि विधानेन श्राद्धं यः कुरुते सतः
३५ तेन पुण्येन महता पितरः सपितामहाः पिशाचत्वविमुक्तास्तत्सिंग
च्छन्ति शाश्वतीम् ३६ इति दत्त्वावरं शंभुस्तत्रैवादर्शनं गतः सूत उवाच पि
तरः पितृलोकस्था वदंत्याशापरायणाः ३७ अस्माकमन्वये कश्चित्कदा स्व
लुगमिष्यति पितृस्थालींचयोऽस्माकं गयां वा पिंडो भवेत् ३८ तेनास्मता
रिताः सर्वे तृप्तियास्यामशाश्वतीम् तेषां पितृणां राजेंद्रयआशां पूरयेद्दिह
३९ सयास्यति परं स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितम् संध्याकाले तु यः संध्यां तत्र
गत्वा करोति च ४० तस्यैकवर्षं राजन्वै संध्यालोपो भवेद्यदि तं सा पूरयते नि
त्यं पितृस्थालीं न संशयः ४१ एकं वा भोजयेद्दिप्रतत्रस्थो यः समंत्रकम् ते
नान्नेन नृप श्रेष्ठ पितरः सपितामहाः ४२ तृप्तियास्यन्ति ते सर्वे यावन्मन्वंत
रं दिवि तत्रस्थो रुद्रगायत्रीं योजयेद्दिधि पूर्वकम् ४३ चतुर्विंशति साहस्रं

तूष्णीं दीक्षा समन्वितः जन्म प्रभृति यत्पापं ज्ञानतोऽज्ञानतः कृतम् ४४ तन्न-
 श्यति न संदेहः प्राप्नुयात्परमं पदम् यस्तु मासं वसेत्यापी सह चैव तन्नृजया ४५
 ससंवल्लरजस्रेण मंत्रेणानेन शक्यति यः सकृत्संगतो वेश्यां कामतोऽकाम
 तोपि वा ४६ सतत्र रुद्र गायत्रीं जपन्नासेन शक्यति ब्रह्महा गुरु तल्पी वा
 सरापी परदारगः ४७ तस्मिन् रुद्रस्य गायत्रीं जप्त्वा सिद्धि मवाप्नुयात् या
 वंतश्च तिलामर्त्यैर्गृहीताः पितृकर्मणि ४८ तावद्दुर्षसहस्राणि पितरः स्वर्ग
 वासिनः देवाश्च पितरो यस्मात्पितृस्थाल्यां वसन्ति हि ४९ आवाहनं विसर्ग
 च तेषां तत्र ततो न हि पितृस्थालीं समासाद्य यः पितृनुद्दरिष्यति ५० सकुली
 नः सचोदारः स बुधः स च बुद्धिमान् स श्रेष्ठः सर्वभूतानां मातेऽनुदत्र संशयः
 ५१ अत्रार्थे कथयिष्ये ह मिति हासं पुरातनम् चंद्रिकानगरे पूर्वमास्ते वैश्या
 महागुणी ५२ धर्मगुप्त इतिख्यातो धनवानभितप्रभुः पुत्रदारसमायुक्तो न
 धर्मकृतवानसौ ५३ पित्रोर्मृतदिने चैव वैद्युत्यादिदिनेषु च अर्घोदयादियो
 गेषु भन्वादिषु युगादिषु ५४ नदत्तं कांचनं किंचिद्द्वस्त्रं धान्यादिकं तु वा द्रव्य-

लोभेन महतानव्ययं कृतवानसौ ५५ देशेभ्योऽतिथयोगत्वा निराशा भोजने
 च्छया शपंतितं दिवारात्रं पिशाचोऽयं भवेदिति ५६ एवं बहुतिथे काले गृहं
 दग्धं हुताशनात् व्याधितः पुत्रदाराद्याः सर्वे पंचत्वमागताः ५७ कुष्ठव्याधि
 युतः सोपि धनं नष्टमभून्नतः ततो गृहाद्विनिष्क्रस्य सर्वे श्योपिवनंगतः ५८
 वृक्षमूलमुपाश्रित्य क्षुत्तृषापरिपीडितः अस्तंगते दिनकरे तत्रोवासस्तदुःखि
 तः ५९ तत्र दृष्ट्वा महाव्याघ्रो भक्षयामाततं नृप तेन दोषेण महता पिशाच
 त्वमवाप्तवान् ६० सद्योऽरण्ये महाघोरे विजने त्ववसन्नृप तत्र स्थितान्भूत
 संघान्भक्षयामास नित्यशः ६१ एवं कालेषु गच्छत्सकदाचिद्द्विजपुंगव तीर्थया
 त्राप्रसंगेन कुत्सस्तत्रागतो लब्धभूत् ६२ तं दृष्ट्वा धर्मगुप्तस्तु कुत्सं ब्राह्मणपुंगव
 म् सुदापरमयायुक्तो विप्रांतिकमुपागमत् ६३ दोष्यो गृहीते विप्रेतु पापहा
 निरभून्नतः जातिस्मृतिरभूत्तस्य विप्रंतत्याजदूरतः ६४ तं प्रणम्य ह्युवाचोच्चै
 स्वाहि त्राहीति भक्तितः मासुत्थरमहाभाग दयां कुरु ममोपरि ६५ इति श्रुत्वा
 पिशाचोक्तं तमाह द्विजपुंगवः कस्त्वं भवान् घोररूपी किमर्थं चेहतिष्ठसि ६६

भवताकिंकृतं पूर्वमीदृशीं योनिमागतः पिशाच उवाच इति पृष्टुस्तविप्रेण
सप्तज्ञानं न्यवेदयत् ६७ त्वदंगस्पर्शमात्रेण जाता जातिस्मृतिर्मम मामुद्धर
दयालो त्वं त्वामहं शरणं गतः ६८ कुत्स उवाच मामैषीर्धर्मगुणत्वा मुद्धरिष्या
स्य हं ध्रुवम् याहिसार्धं मया वैश्य गोकर्णं क्षेत्रमुत्तमम् ६९ श्राद्धं कृत्वा विधा
नेन पितृस्थाल्यां तवानघ पिशाच त्वाद्दिमोक्षिष्य इत्युक्त्वा तेन संयुतः ७०
गोकर्णं क्षेत्रमासाद्य पितृस्थाल्यां विधानतः स्नानं कृत्वा तु तन्नाम्ना श्राद्धं कृ
त्वा विधानतः ७१ उद्धारयामास च तं पिशाच त्वाद्दिमो ज्योत्तमः यथा कामं गतः
कुत्सो वैश्यः स्वर्गपुरं गयौ ७२ इति श्रीस्कांदे गोकर्णखंडे गोकर्णमाहात्म्ये
पंचमोऽध्यायः ५ ६ ७ ८ ९ १०
सूत उवाच भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्नो मृकंदुर्नाम वैशुनिः स मित्रानामत
स्यासीद्गार्यापरमशोभना १ तयोर्जज्ञे स तौराजन्मा कंडेय इति श्रुतः त
दासंतोषवेलायां वागुवाचा शरीरिणी २ मृकंदो तव पुत्रोऽयं षोडशाब्दे मरि
ष्यति इति श्रुत्वा तदा वाक्यं दुःस्वितौ तौ बभूवतुः ३ दुःस्वेन च क्रतुस्तस्य

जातकर्मादिकाः क्रियाः बालो गुरुमृहे नीतः पित्रा तेन महात्मना ४ गुरोः प्र
सादाद्देदानां पारगः संवभूवह स्वगृहं पुनरायातो ववंदे पितरौ स्वकौ ५ दृष्ट्वा
ननंदतुः पुत्रं दुःस्वितौ च बभूवतुः ततो ब्रवीत्स्वपितरौ संतोषे दुःस्वकारणम्
६ मार्कंडेय उवाच हर्षकाले किमर्थं वा दुःस्वमत्यद्भुतं पितः मृकंदुरुवाच
त्वयि जाते तदा वत्स वागुवाचा शरीरिणी ७ मृकंदो तव पुत्रोऽयं षोडशाब्दे म
रिष्यति तच्छ्रुत्वा हृदिविद्धोऽहं वज्रेण वसुदुःस्वितः ८ इदानीं द्वादशसमा
वर्तते तव वैस्रत आवांतदनु संस्मृत्य दुःस्वितौ स्वस्रताधुना ९ मार्कंडेय उ
वाच दुःस्वते व्यपनेष्यामि तथा मातुर्न संशयः इत्युक्त्वा तौ नमस्कृत्वा निर्ग
तः स्वगृहात्ततः १० भृगोराश्रममासाद्य सर्वतस्मै न्यवेदयत् तेनोक्तेन वि
धानेन तपस्तेपे स दुश्चरम् ११ चतुर्थे वत्सरे पुत्रो वाराणसीजगाम ह गंगाती
रेपदं कृत्वा शिवध्यानपरायणः १२ ततो जगाम वैकालः काले हंतुं मृकंदुजम्
गतायुषमपि ह्येनं कालो हंतुं न चाशकत् १३ गंगां बु पूर्णकलशाच्छिवः प्रत्यक्ष
तां गतः तमागतं शिवं दृष्ट्वा मुनिः प्रोवाच हृष्टधीः १४ आयुर्मेनास्ति भगव

न्यायुर्मसंप्रकल्पय ततोऽब्रवीन्महादेवोमृकंदुतनयंसुनिम् १५ मद्रुक्ति
 ध्रियतांविप्रचरत्वंतपआयुषे गोकर्णक्षेत्रमासाद्यपरितोषयकेशवम् १६
 सतेददातिभगवान्नायुर्वैमनसेप्सितम् यदाचायातिवैविष्णुरुदायास्ये
 त्वहंमुने १७ इत्युक्त्वांतर्दधेशंभुर्माकंडेयस्ततःस्वयम् जगामसिद्धमार्गे
 णगोकर्णक्षेत्रमुत्तमम् १८ तत्राश्रमपदंकृत्वाधर्माश्रमसमीपतः लिंगं
 तत्रप्रतिष्ठाप्यतपस्तेपेस्कदुश्चरम् १९ घोरेणतपसातस्यतुतोषभगवान्ह
 रिः आविर्बभूवदेवेशः प्रीतिमानृषिसन्निधौ २० तदृष्ट्वादेवदेवेशंमा
 कंडेयोऽब्रवीद्ब्रह्मचरः नारायणनमः स्तेरुक्तनमस्तेभक्तवत्सल २१ नमस्ते
 लोककर्त्रेचभत्रेहर्त्रेनमोनमः इतिरुक्तस्तदाविष्णुःप्रीतिमानब्रवीद्ब्रह्मचरः
 २२ विष्णुरुवाच रुद्रंस्मरमहाभागेत्युक्तेरुद्रस्तदागमत् आजगाम-
 ततोब्रह्माज्ञात्वारुद्रमनोगतम् २३ ब्रह्मोवाच महाविष्णोमुनिरयंगता
 सुरपिभक्तितः रुद्रस्थालोकनादेवजीवयुक्तोबभूवह २४ जन्मायुतंदे
 वदेवत्वामाराधितवान्युरा रुद्रेणचासुरेनत्वमायुरस्मैप्रसादय २५ वि

ष्णुरुवाच अजरामरताविप्रमत्प्रसादाद्ब्रुविष्यति दत्तंमयापूर्वमेवशि
 वभक्त्यानसंशयः २६ माकंडेयउवाच इदंममाश्रमपदंत्वत्प्रसादात्क
 रेश्वर रव्यातिमायातुसर्वत्रसर्वपापहरंभवेत् २७ विष्णुरुवाच आ-
 श्रमस्तेद्विजश्रेष्ठलोकैरव्यातिंगमिष्यति माकंडेयद्रुदेपुण्येस्नानंकृ-
 त्वायथाविधि २८ तस्यत्रिजन्माचरितंस्वल्पंवायदिवाबहु पापंप्रशम
 मायातिविष्णुयागफलंलभेत् २९ इतितस्मैवरंदत्वातत्रैवांतर्दधुःकराः मा
 कंडेयोपिभगवान्यथाकामंजगामह ३० सूतउवाच प्रजाःसिसृक्षन्ब्रह्मातु
 सृष्ट्वान्धर्ममुत्तमम् चतुष्पादयुतंदांतंलोकंरक्षणहेतवे ३१ तमाहधर्मर
 क्षत्वंसर्वास्तमामकाःप्रजाः तच्छ्रुत्वाब्रह्मणोवाक्यंतथास्त्वितितदाब्र
 वीत् ३२ दधारधर्मोभगवान्प्रजाःसर्वास्तदानृप धर्मोपिभगवान्देवः स्वां
 योनिंसमचिंतयत् ३३ ज्ञात्वासूर्यविशेषाच्चवायुभूतःसनातनः तस्मिन्का
 लेसभगवान्ब्रह्मस्वान्त्यलोकपावनः ३४ तपस्तेपेसगोकर्णलिंगंसंस्थाप्यशां-
 भवम् ततःशिवःप्रसन्नात्मासूर्यंप्राहकृपानिधिः ३५ सिद्धिर्भवतुतेसूर्यम

त्यसादान्नसंशयः लिंगमेतत्पूजकानां सर्वसिद्धिकरं भवेत् ३६ इति तस्मै
 वरंदत्वात्तल्लिंगेऽतरधात्प्रभुः अंतर्हिते भगवति सूर्यः स्वस्त्रियमाप्त
 वान् ३७ संज्ञया सहसंगस्य तस्यां धर्ममजीजनत् उत्याद्यधर्मसूर्यश्च यथा
 स्थानमगात्प्रभुः ३८ धर्मोपितत्र भगवान् सूर्याश्च मसमीपतः कृत्वाश्च मप
 दंराजंस्तपस्तेपेस्तदुश्चरम् ३९ तस्य तुष्टास्तदा देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः
 देवा ऊचुः वरं वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तते ४० इत्युक्तः प्राह धर्मोपि ब्रह्मवि
 ष्णुमहेश्वरान् धर्म उवाच यदि प्रसन्नायुयं मे लोकपालाश्च आदरात् ४१ ती
 र्थमेतत्करश्चेष्टा ह्याश्च मोलिंगमेव च लोके श्रेष्ठतमं भूयात्सर्वपापप्रणाशनम्
 ४२ तथेत्युक्त्वा ततो देवास्तत्रैवांतर्दधुः सराः सूत उवाच शिवात्तनुज्ञां संप्राप्य
 षण्मुखो भ रतर्षभ ४३ गोकर्णक्षेत्रमासाद्य कुमारेश्वरमभ्यगात् त्रयोदश
 कुमारैवै तस्मिन्सिद्धिमुपागताः ४४ तीर्थे गुहोदके स्नात्वा षण्मुखो लिंगम
 र्चयेत् तपस्तेपे निराहारशिवध्यानपरायणः ४५ कार्तिके कृत्तिका युक्तपौ
 र्णमास्यां नृपोत्तम तस्मिन्लिंगेत्याविरभूत्पार्वत्या सहितः शिवः ४६ ब्रह्मवि

ष्वादिभिः सार्धमिदमूचेनृपोत्तम शंकर उवाच वरं वरय पुत्रत्वं यत्ते भिल
 धितं हृदि ४७ षण्मुख उवाच सिद्धिमिच्छामि भगवन् तीर्थलिंगं महेश्वर
 बहुपुण्यप्रदं चास्तु त्वत्सादान्महेश्वर ४८ शिव उवाच सिद्धोऽसि पूर्वमेव त्वं देवसेनाप
 तिर्भव तारकासुरनाशाय सेनानी त्वदृते नहि ४९ शक्तिं चापि ददौ तस्मै स
 र्वशत्रुनिषूदिनीम् इति तस्मै वरं दत्वा शिवो देवैः समं विभुः ५० तत्रैवांतर्दधे
 लिंगे पार्वत्या सहितः शिवः तीर्थे गुहोदके स्नात्वा कुमारेश्वरमर्चयेत् ५१ त्रिः
 सप्तकुलजैः सार्धं शिवलोके महीयते सूत उवाच पुराहिदारुणो नाम पार्थि
 वो वंगदेशजः ५२ नित्यं प्रजाः पालयेतो बभूवुः शत्रवो नृप तस्य रुंध्रापुरीं
 रस्यां सप्तांगं जहुरेजसा ५३ ततस्तुदारुणो नाम एकाकी वनमाश्रितः ब
 हुधाक्षुत्तृषाविष्टो न्यग्रोधतलमाश्रितः ५४ उपस्पृश्य जलं तत्र भार्यया समु
 पाविशत् चिंतयानः सबहुधा तस्मिन्काले समाहितः ५५ सनको नाम योगी
 द्रस्त्रै लोकात्तनतत्परः तस्मात्तमभिप्रेक्ष्य तत्पदौ प्रणिपत्य च ५६ उवाच
 सांजलिर्भूत्वा सनकं योगिनं तदा योगिन्यशासत् पृथ्वीधर्मेण सकलाः प्र

जाः ५७ शत्रवश्चबलात्कृत्य सप्तांगं जहुरोजसा ममराज्यं यथा प्राप्स्येत
 थाकुरुमहामते ५८ सनक उवाच सर्वसिद्धिप्रदं क्षेत्रं गच्छ गोकर्णमध्यगं कुमारेश्वर
 संज्ञं तु लिंगं तत्रास्ति सिद्धिदम् ५९ त्वं तत्र गत्वा राजेन्द्र स्नात्वा तीर्थे गुहोदके
 कुमारेशं समभ्यर्च्य तपस्तीव्रं समाचर ६० ततः प्रसन्नो भवति पार्वत्यासहि
 तः शिवः तवाभीष्टं ददेच्छंभुः स्वराज्यं प्राप्स्यसे पुनः ६१ इति तद्वाषितं श्रु
 त्वा प्रणिपत्य महामुनिम् गोकर्णक्षेत्रमासाद्य कुमारेश्वरमभ्यगात् ६२ स्ना
 त्वा गुहोदके तीर्थे कुमारेश्वरमर्चयत् आविर्भवत् पुरतस्तस्मात्त्रिंशद्गुहोदके
 तिः ६३ राजानं प्राहराजेन्द्र वाक्यमेतन्महेश्वरः तवाभीष्टं प्रदास्यामि रा
 जन्ब्रूहि मनोगतम् ६४ दारुण उवाच शत्रुभिर्हतराज्योऽहं प्राप्स्ये राज्यं
 स्वकं यथा तथा कुरु महादेव त्वयि भक्तिर्भवेन्मम ६५ शंकर उवाच तथा
 स्तु नृपशार्दूल स्वराज्यं प्राप्स्यसेऽचिरात् इदं शक्त्या युधं हृत्वा शत्रवस्तवभू
 पते ६६ पलायते दशदिश इत्युक्त्वा तर्दधे हरः राजा तु दारुणो नाम भार्यया
 सह पार्थिव ६७ वरं लब्ध्वा महेशान्तु शत्रून् जित्वा स्वकापुरीम् संप्राप्य स

कलां पृथ्वीं पालयामास पूर्ववत् ६८ सूत उवाच ब्रह्मा जगत्पतिः पूर्वं स्रष्टुका
 मः प्रजानृप ध्यायतस्तस्य देवस्य जिह्वाया दगळद्रसः ६९ गृहीत्वा तद्रसं
 ब्रह्मा पातु कामोदधारच नशशाकदृदीकर्तुं वक्राकाशं व्यदारयत् ७० त
 स्मान्मुरवाद्भ्रुवाशुशुद्धवर्णा सरस्वती तां हृत्वा चकमे देवः प्रोवाचे दंचतुर्भु
 रवः ७१ सरसाद्रसना देवजाता सिमममानदे सरस्वती तिते नाम लोके
 रव्यातिंगमिष्यति ७२ द्विधा त्वं भव कल्याणी ह्येकांशे नदी भव दिव्यस्त्री
 रूपिणी भूत्वा भज मामेव भामिनि ७३ व्यक्ता व्यक्तस्वरूपेण भूतेषु वसस
 र्वदा इत्युक्त्वा सा तथेत्युक्त्वा त्यक्त्वा देहं वरानना ७४ दक्षस्य दुहिता भूत्वा
 गोकर्णे व्यचरत्तपः तीर्थे स्नानिर्मलं कृत्वा लिंगं संस्थाप्य शांभवम् ७५ तस्या
 स्नपः प्रभावेन ब्रह्मा प्रत्यक्षतांगतः ब्रह्मोवाच दातास्मिते वरं भद्रे किमिच्छ
 सि शभे वद ७६ सिद्धाहं सर्वभूतेषु चरिष्ये शाश्वतीः समाः तीर्थे स्नात्वा म
 दीयेतु मल्लिंगं पूजयेच्च यः ७७ वाक्पटुत्वं सलभतु त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर सि
 द्धासि पूर्वमेव त्वं जिह्वायां वसस सर्वदा ७८ सरस्वती कुण्डमिति लोके रव्यातिंग

मिष्यति इतिदत्त्वावरं ब्रह्मातत्रैवांतर्दधेनृप ७९ सरस्वतीचब्रह्माणमुपत
स्थेसमाहिता ८० इतिश्रीस्कांदेगोकर्णखंडेगोकर्णमाहात्म्येषष्ठोऽध्यायः ६
सृष्ट्यर्थं धातृवत्केभ्योजज्ञिरेभारतेतदा वेदाश्चतुर्भ्यश्चत्वारः सरहस्याः स
शाखकाः १ एकीभूताः पुनस्तान्वैलोलयामासतं त्यजः वेदराशौ मथ्यमाने
गायत्रीसमजायत २ वेदेषु सारभूतत्वात्सावित्रीचापिकथ्यते गायंतं त्रायमा
णत्वाद्गायत्रीचेतितांविदुः ३ उवाचपद्यभूर्देवीं गोकर्णे तप आचर मन्त्रियो
गकरीपश्चान्महृशेतिष्ठामिनि ४ एवं करिष्ये देवेशे त्युत्काचांतरधीयत
ततश्चुकोपसावित्रीमशपच्चतुराननः ५ शरीरं नाशमायातु तवशीघ्रं वरान
ने त्यत्काशरीरं सा देवी वायुभूता चचारह ६ ततो गोकर्णमासाद्य चचारतप
उत्तमम् तीर्थं कृत्वा सुविमलं ब्रह्माप्रत्यक्षतांगतः ७ गायत्रीचापिसावित्रीं
वरं ब्रूहीत्युवाचह गायत्र्युवाच सिद्धिमिच्छामि भगवन् तीर्थेषु तमं भवेत्
८ ब्रह्मोवाच सिद्धिर्भवतु ते भद्रे तीर्थे ये स्नांति मामिनि तेषां त्रिजन्मचरि
तं पापं नश्यत्यसंशयः ९ सावित्र्युवाच शरीरं प्रार्थये देवत्वत्प्रसादाज्जगद्गु

रो इति तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्मादत्त्वाशक्तभंवपुः १० गायत्र्या चैव सावित्र्या सहि
तः स्वपदं ययौ सूत उवाच मात्राशक्ताः पुराना गा उच्चैः श्रवसकारणात् ११
गोकर्णक्षेत्रमासाद्य तपश्चक्रुः समाहिताः तीर्थं सुनिर्मलं कृत्वा लिंगं संस्थाप्य
शांभवम् १२ एवं तपस्यतां तेषां ब्रह्माप्रत्यक्षतांगतः ब्रह्मोवाच नागावृणी
ध्वंदास्यामि युष्माकं यदभीप्सितम् १३ नागा ऊचुः मात्राशक्तावयं ब्रह्मं स्त
न्मोक्षं नो प्रसादय इति तेषां वचः श्रुत्वा ब्रह्मानागास्तुवाचह १४ मातृशापो न
भविता मत्प्रसादान् संशयः तीर्थमेतन्महाभाग लिंगं युष्माभिरर्चितम् १५
सर्वसिद्धिकरं चास्तु मातृशापविमोक्षदम् इति तेषां वरं दत्त्वा ब्रह्माचांतरधीयत
१६ नागतीर्थे तु पंचम्यां स्नात्वा तल्लिंगमर्चयेत् मातृशापो न भविता सर्पशापो
विनश्यति १७ सूत उवाच पुरा तु भार्गवो रामो हत्वा क्षत्रियसंततिम् कश्यप
पंमुनिशार्दूलं यज्ञार्थं च समाकृत्यत् १८ यज्ञं कृत्वा तदारामस्तस्मै प्रादा हस्ते
धराम् तांभूमिकं श्यपो राजन् ब्राह्मणेभ्यः प्रदत्तवान् १९ अराजकात्तदाचा
सीत्सर्वाभूमिर्महीपते बभूवा तितरां लोके ह्यधर्मो लोकनाशकः २० ततो

भूमिस्तदाधर्मसोढुं नक्षमतेऽनघ ततो गोकर्णमासाद्य शतशृंगस्यमूर्ध
नि २१ अधोभागं प्रविश्येव तपस्तीव्रमतप्यत भूमिश्च काश्यपी च क्रैदि
व्यवर्षसहस्रकम् २२ ततस्तुष्टो महादेवो वरं ब्रूहित्यभाषत भूमिरुवाच
अराजकमिदं विश्वं यथा पूर्वकुरुप्रभो २३ शंकर उवाच राजन्वतो भवशु
भेकाश्यपीति वसुंधरे इदं तव तपस्थानं गोगर्भमिति विश्रुतम् २४ अत्र प्र
विशतां नृणां न भवेद्गर्भसंस्थितिः इति दत्त्वा वरं भूम्यै शंकरोऽतरधीयत २५
भूमित्वं प्राप्य सा देवी यथा पूर्वमतिष्ठत सूत उवाच ब्रह्मणो मानसः पुत्रो व
सिष्ठो मुनिपुंगवः २६ हिमवत्पर्वते रम्ये तपः कुर्वन्नुवास ह इक्ष्वाकुर्नाम
नृपतिर्वरयामास तं गुरुम् २७ शुश्रूषया स्ववशस्य तथास्त्वित्यवद न्युनिः
तदन्वयेत्य भूद्रूपो निमिः परमधार्मिकः २८ कदाचिन्मृगयां कृत्वा गृहे सुप्तो
महीपतिः तदा वसिष्ठो त्यगमत्तद्गृहद्वारदेशतः २९ सुमंदाः स्थसुरवाच्छ्रु
त्वा ददौ शापं नृपायसः शरीरं ते विनश्येतराजन्मदवमानतः ३० इति शर्वा
ययौ सोपि स्वाश्रमं प्रति भूपते ततः प्रबुद्धो राजापिश्रुत्वा शापं गुरोस्तदा ३१

स्वगुरुं शप्तवान् सोपि राजा परमधार्मिकः अनागसंमां विप्रेन्द्र यस्मात्त्वं शप्त
वानसि ३२ तस्मात्तवापि देहस्तु नश्यत्येव न संशयः सूत उवाच ब्रह्मलोकं
गतौ राजन् भौतौ वायुस्त्रिपिणौ ३३ चिंतयामास तौ दृष्ट्वा ब्रह्मा मुनिमुवाच ह
मुने त्वं गच्छ गोकर्णे तपोवनमनुत्तमम् ३४ मित्रावरुणनामानौ मुनिस्तत्र तप
स्यतः तत्र गत्वा महादेवं शरीरं पुनरामुहि ३५ ततो निमिमुवाच देवं किमि-
च्छसि नृपोऽधुना निमिरुवाच शरीरं नाशसहितं नेच्छामि सुरसत्तम ३६
चक्षुषोः सर्वमर्त्यानां वसामित्वत्प्रसादतः तथास्त्वित्य ब्रवीद्ब्रह्मा दशोर्वस
नृणां सदा ३७ तदारभ्य तराः सर्वे सनि मेधास्तदा भवन् ततो वसिष्ठः संप्रा
प्य शरीरं वरुणा न्युनेः ३८ तपश्चकार स्फुरि रंगोकर्णे तपसोवने लिंगं तत्र
प्रतिष्ठाप्य तीर्थं कृत्वा स्फुनिर्मलम् ३९ ततो महेश्वरात्प्राप्य योगसिद्धिं तदा
मुनिः इच्छावासं भूतले च यथाकामं जगाम ह ४० ब्रह्मणो मानसः पुत्रः कु
शिको नाम पार्थिवः कुशनाभिस्तस्य सुतो गाधिस्तस्य त्वभूत्सुतः ४१ सोपि
दुर्वाससस्तुष्टात्कन्यारत्नं च लब्धवान् भृगुपुत्रो ऋचीकस्तुष्टुपये मेचक

न्यकाम् ४२ ततोभृगुस्तन्निशाम्ययथौपुत्रनिकेतनम् सपत्नीकंस्ततंदृष्ट्वा
 उवाचस्वस्तुषांसुनिः ४३ पुत्रस्तेभविताभद्रेमातुस्तेपिनसंशयः आलिं
 ग्यतांपृथग्वृक्षंसाश्वत्थकमुदुंबरम् ४४ इत्युक्त्वासयथाकामंजगामस्वाश्र
 मंप्रति आलिंगनेऽन्यथातेतुचक्रातेवरयोषितौ ४५ ततोगर्भःसमभवत्त
 योरपिनृपोत्तम ततोभृगुरगाद्भूयःपुत्रपत्नीमुवाचह ४६ आलिंगनेऽन्यथा
 भद्रेद्युवाभ्यांहिकृतंत्वभूत् तस्मात्तवसुतोभद्रेक्षत्राचारोभविष्यति ४७
 ज्ञातातवमहाभागेक्षत्रियोब्राह्मणोभवेत् सत्यवत्युवाच पुत्रोमेमुनिशा
 र्दूलब्राह्मणाचारवान्भवेत् ४८ भृगुरुवाच तथास्तुभद्रेपौत्रस्तेक्षत्राचारो
 भवेत्ध्रुवम् इत्युक्त्वाप्रययौसोपियथाकामंस्वमाश्रमम् ४९ ततोगाधेःसु
 तोजातोविश्वामित्रःप्रतापवान् धर्मेणपालयामासमेदिनींसनृपोत्तमः ५०
 कदाचिन्मृगयासक्तोहिमवद्गहनंययौ नानाविधान्मृगान्दृष्ट्वावसिष्ठस्या
 श्रमंययौ ५१ विश्रान्तंनृपतिंज्ञात्वावरिष्ठोवाक्यमब्रवीत् स्थीयतामत्रनृ
 पतेभोजयिष्याम्यहंक्षणात् ५२ इत्युक्त्वाहृयसुरभिनंदिनीमिदमब्रवीत्

सबलस्यनृपस्यास्यदेहिभोजनमुत्तमम् ५३ तथेत्युक्त्वातुसादेवीविचि
 त्राणिगृहाणिव हस्तिशालादीनितथाअन्नंबहुविधंतथा ५४ पानानिवस्त्रा
 भरणंदुदोहसुरभिःक्षणात् ततस्तुसबलोराजास्नात्वापीत्वासुमोदह ५५
 भुक्त्वावाससुरवंराजास्वर्गंमुकृतवान्यथा व्यपनीयनिशांतांतुवसिष्ठंवाक्य
 मब्रवीत् ५६ कामधेनुरियं ब्रह्मन्ममयोग्यामुनीश्वर अयुतेनगवांब्रह्म
 न्ममैनांदातुमर्हसि ५७ वसिष्ठउवाच नदेयागौर्नृपश्चेष्टब्रह्मस्वंविषमु
 च्यते इत्युक्तस्तेनराजासौकोपमाहारयद्भृशं ५८ नेष्यामिगांबलाद्विप्र
 रत्नार्हःक्षत्रियोह्यहम् इत्युक्त्वाकौशिकोराजागृहीत्वातांपयस्विनीम् ५९
 यथौस्वनगरीगंतुंघेनुमुनिवरंल्यगात् उवाचचकिमर्थमांत्यक्तवानसिस्त
 व्रत ६० वसिष्ठउवाच विश्वामित्रबलैःक्रूरैर्बलात्वंनीयसेशुभे इतिश्रु
 त्वासुनेर्वाक्यंघेनुराकाशगाभवत् ६१ योधान्ससर्जविविधान्नानाप्रहरणा
 द्यतान् क्षणात्तेनाशयामास्तर्विश्वामित्रस्यवाहिनीम् ६२ ततोरुद्रंसमा
 राध्यरुद्रदंडमवाप्यच वसिष्ठं पुनरागम्यरुद्रदंडंअचिक्षिपत् ६३ ज

ग्रासरुद्रदंडंतवसिष्ठोमुनिपुंगवः निर्भिद्यमुनिदेहंतंरुद्रदंडोह्यगाच्छिवम्
 ६४ ब्रह्माददौमुनेः क्षेत्रं विश्वामित्रोपि पार्थिव ब्राह्मणेषु बलं मत्वाधिकृत्वा
 क्षत्रियं बलम् ६५ गोकर्णक्षेत्रमासाद्य शतशृंगस्य मूर्धनि लिंगं तत्र प्रतिष्ठा
 प्यतीर्थं कृत्वा ह्यधस्ततः ६६ तपश्चकार स्फुरिं वर्षाणामयुतं प्रभुः आविर्ब
 भूवुस्तल्लिंगाद्ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ६७ विश्वामित्रं तदा वाक्यमब्रुवन्स्तेनरो-
 न्म वरं वरय भद्रं ते वरदाः स्मो वयं मुने ६८ विश्वामित्र उवाच यदि प्रसन्ना
 यूयं मे ब्राह्मण्यं प्रार्थयाम्यहम् तीर्थं लिंगं स्मरं श्रेष्ठं त्रैलोक्ये चोत्तमं भवेत् ६९
 इति तस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ब्राह्मण्यं च ददुस्तस्मै ब्रह्मदंडं च पू-
 ज्यताम् ७० तस्य लिंगस्य तीर्थस्य लोके श्रेष्ठं च पार्थिव इति दत्त्वा वरं तस्मै त
 त्रैवांतर्दधुः सुराः ७१ विश्वामित्रोपि ब्राह्मण्यं गोकर्णं प्राप्य पार्थिव लोके श्रेष्ठ
 तमो भूत्वा च चारसमहामुनिः ७२ तस्य तीर्थे नरः स्नात्वा तल्लिंगं परिपूज्य च ज
 पेद्यो ब्राह्मणो लोके गायत्रीं लक्षसंख्यया ७३ सप्तजन्म भवेद्दिप्रोवेद वेदांगपार
 गः स्नत उवाच स्मिन्नो नाम विप्रेन्द्रः पौलस्त्यकुलसंभवः ७४ गोकर्णक्षेत्र

२५

मासाद्यस्थाय्यलिंगं तपोवने तपसामहता तत्र तोषयामास शंकरम् ७५ शि
 वः सान्निध्यं करोत्तस्मिन्नलिंगे शिवान्वितः तज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे त्वानेतुं
 जान्दवीं च ७६ परस्परं समालोक्य कोटितीर्थान्निदिकटे विद्येश्वरं पूजयि
 त्वासु मित्रं मुनिमागमन् ७७ ऋषय ऊचुः सिद्धोऽसि तपसा ब्रह्मल्लिवसानि
 ध्यकारणात् अस्मन्मनो गतं सर्वं कर्तुं महं सि सुव्रत ७८ गंगां त्रिपथगां विप्र
 पाताल तलवासिनीम् सर्वलोकहितायाय तपसोद्धर्तुं महं सि ७९ इति तेषां
 वचः श्रुत्वा स्मिन्नः पूज्य शंकरम् प्रत्यक्षीकृत्य सशिवमिदमूचे महेश्वरम् ८०
 देहि गंगां महादेवीं हितार्थं जगतोऽस्य वै इति तस्य वचः श्रुत्वा गंगां सस्मार शं
 करः ८१ तत्तस्य चिंतितं ज्ञात्वा गंगाया तानृपोत्तम शतशृंगगिरेर्मूर्ध्नि ह्लादि
 नीपर्यवर्तत ८२ गंगाधारेतितामाहुर्मुनयस्तत्त्वदर्शिनः दृश्यादृश्येवसा
 देवीं प्लावयामास गोः श्रुतिम् ८३ सप्तजन्मकृतं पापं तत्र स्नानाद्दिनशयति
 ८४ इति श्रीस्कांदे गोकर्णखंडे गोकर्णमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ७ ८५
 पुरारवसास्करोगत्वा शतशृंगं महागिरिम् क्रीडावनगतां तत्र पार्वतीसंददर्श

३५

ह १ गृहीतुकामस्तां पापस्तपो घोरमतप्यत ततस्तुष्टं महेशानमुवाच स्वर
 पुंगवः २ स्वर उवाच यस्य मूर्ध्नि क्षिपे हस्तं भस्मसात्स भवेद्विभो तथास्ति
 ति शिवे नोक्ते हंतुं देवं महेश्वरम् ३ अभ्यधावत्सु दुष्टात्मा शिवो दृष्ट्वा पलाय
 त तं दृष्ट्वा भगवान्विष्णुः किमेतदिति चोक्तवान् ४ सर्वं वोवाच गिरिशो विष्णु
 र्मायां प्रसृष्टवान् एकांशेन शिवेनाऽसौ सह पूर्वो दिशं ययौ ५ ददर्शनारी देव्यै
 द्रोमायया विष्णुनिर्मिताम् विस्मृत्य पार्वतीं सोऽपि चकमेतां सुलोचनाम् ६ उ
 वाच स्वरभगे त्वद्यत्नया मेऽपहृतं मनः एहि सार्धं मया सुभ्रूस्तु चिरं रमयस्व मा
 म् ७ विपुरघ्ने न मे दत्तो वरश्चान्यैः सुदुर्लभः यस्य मूर्ध्नि क्षिपे हस्तं भस्मसा
 त्स भवेत्क्रवम् ८ शिवं हत्वा तु शर्वाणीं रमेयमिति मे मतिः तच्छ्रुत्वा भग
 वान्विष्णुः कन्यकास्मि वरार्थिनी ९ विपुरघ्ने नयो दत्तो दीयते तद्दशेयदि सं
 गमोऽस्तु मया ते द्यद्यन्यथान भवेत्क्रवम् १० तच्छ्रुत्वा ह्यदद सोऽपि वरं प्राप्तं
 महेश्वरात् ततो जग्राह तां कन्यां ततोऽसौ तत्करं दधौ ११ कंठे करं प्रमृत्वा
 शरददं वामकरेण सः दक्षिणं मूर्ध्नि तस्याशुन्यस्त्वा भस्म भवेदिति १२ उ

वाच च स्वरः सोऽपि भस्मशेषमजायत ततो देवाः पुण्यवृष्टिं वर्षुस्तत्र पार्थिव
 १३ सूत उवाच उपसंहृतवानाद्यः स्त्रीरूपं गरुडध्वजः एकांशेन तु पाताले
 सार्धं रुद्रेण संस्थितः १४ उवाच शंकरं विष्णुस्तव शत्रुर्हतो मया इत्युक्तो विष्णु
 नासार्धं वैतरण्या समन्वितः १५ यस्माद्देशादुपाक्रामत्तदुन्मज्जनमुच्यते
 तीर्थानामुत्तमं तीर्थं नदीवैतरणी च सा १६ उन्मज्जनपुरोभागे सर्वतीर्थसम
 न्विता दृश्यादृश्या नदीभूत्वा कोटितीर्थं समाविशत् १७ संभूयतामगौर्या
 सासमुद्रं प्रविवेश ह वैतरण्यां नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते १८ उन्मज्जने
 नरः स्नात्वा विराजति यथोडुराट् तस्मिन्सिद्धः पुरानाग एलापत्रो महाबलः
 १९ एलाव नमितिख्यातमभितोन्मज्जनान्नृप ततो हरिहरौ गत्वा पुरा हरिह
 रं शुभम् २० उवाच शंकरः शौरिं स्त्रीरूपं तत्प्रदर्शय दर्शयित्वा तु तद्रूपं शं
 कराय तदा हरिः २१ आचक्ष्व सर्ववृत्तांतं स्वरासुरवधे कृतम् दृष्ट्वा तिस्रंद
 रं रूपं शंकरो विस्मितोऽभवत् २२ शंकर उवाच रूपेणानेन तिष्ठात्र मया
 सह जनार्दन इत्युक्त्वा लिंग्यतां देवो नरनारीश्वरोऽभवत् २३ तस्मिन्नेवपुरे

देवावेकमूर्तिधरोऽस्मृतौ पुरं हरिहरं नाम गोकर्णेश्वरपूजितम् २४ तस्मिन्दा-
नानिदत्तानि देवभोग्यानि सत्तम त्रिःसप्तकुलजैः सार्धं दाता स्वर्गमवाप्नुया-
त् २५ पुरे हरिहरे चास्ति मंदपत्रितयं नृप वैराग्यदंज्ञानदं च मुक्तिदं च नृपो
त्तम २६ उत्तरस्यां स्थितं यत्तु वैराग्यमंदपं स्मृतम् तत्र मासं सुषित्वा तु गाय-
त्रीजपमाचरेत् २७ देवयोः पुरतो यत्तु मंडपं ज्ञानदं विदुः अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रं
तत्र मासं नृपोत्तम २८ सज्ञानं सुलभं लब्ध्वा विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् त-
तो निर्ऋतिदिग्भागे स्थितं वै मुक्तिमंदपम् २९ तस्मिन्मृताश्च ये केचित्पापा-
त्मानोपि मानवाः सर्वपापविनिर्मुक्ताः प्रयांति परमांगतिम् ३० प्रयाणसमये
यस्तु तत्र शंते हरिं स्मरन् नामसंकीर्तनं कुर्वन्समीपं पुरुषोत्तम ३१ आग-
त्य दयया तस्य स्वकरं मूर्ध्नि निक्षिपेत् ब्रह्मोपदेशं कुरुते सब्रह्मा जायते ध्रुवम्
३२ सूत उवाच धर्मराजस्य दुहितानदी वैतरणी नृप स्वभर्तुर्वरुणस्यैषा सं-
केतं नययौ यतः ३३ ततः शशापतां भर्ता शोणितो दानदी भव ततः प्रसाद-
या मास भर्तारं सा शुचिस्मिता ३४ ततः प्रसन्नस्ता माह भर्ता हरिहरो रक्ष मे

यदा पाताललोकस्थो तदा याहिरसातलम् ३५ दृष्ट्वा हरिहरो तत्र तपश्चरत्तदु-
श्वरम् ततस्तयोः प्रसादेन शापमोक्षो भवेत्कवम् ३६ इत्युक्त्वा पतिना सा तु
रुधिरो दानदी त्वभूत् ततः पातालमागत्य दृष्ट्वा हरिहरो नृप ३७ तपसा तो-
ष्यतो देवो शापान्मुक्त्वा बभूव सा वैतरण्यासमं देवो पातालादूर्ध्वमागतौ ३८ भ-
र्तृशापाद्भिः मुक्त्वा सा पतिना सह संस्थिता तस्यां स्नातः सर्वतीर्थे स्नातो भवति मा-
नवः ३९ तस्मादुन्मज्जनी तीर्थादाग्नेय्यां दिशि पार्थिव दुर्गा देवी यशोदायां प्रा-
दुर्भूतां तरिक्षगा ४० गोकर्णक्षेत्रमासाद्य वैतरण्याः समीपतः तीर्थं सुनिर्म-
लं कृत्वा तपः कृत्वा सुनिश्चला ४१ विष्णुवाक्यात्ततो देवी विंध्याचलमगानृप
एकांशेनावसत्तत्र शतशृंगतटे रक्ष मे ४२ सूत उवाच पुरापंडुस्तो राजा धर्म-
पुत्रो युधिष्ठिरः भुवं प्रदक्षिणी कुर्वन् गोकर्णक्षेत्रमागमत् ४३ आदौ स्नात्वा-
कोरि तीर्थं पूजयित्वा महाबलम् शतशृंगतटे रस्ये तीर्थं कृत्वा सुनिर्मलम् ४४
वार्षिकांश्चतुरो मासानुषित्वा तत्र पांडवः ततो द्वैतवनं प्रायाद्भ्रातृभिः सह पार्थि-
व ४५ तदेतत्पांडवं तीर्थं यत्रो वासयुधिष्ठिरः सूत उवाच रावणादीन् प्रणेहत्वा

रामोराक्षसपुंगवान् ४६ कृताभिपेकोराजेन्द्र अयोध्यामध्यनिष्ठत ततोऽगस्त्य
 मुखाच्छुल्लारावणं ब्रह्मवंशजम् ४७ ब्रह्महत्याभयाद्गीतोवसिष्ठोत्थ्याततोऽगम
 त् सीतालक्ष्मणसंयुक्तोयुतोवायुस्फुतेनच ४८ गोकर्णक्षेत्रमासाद्यनपःकृत्वा
 स्रनिश्चलम् प्रत्यक्षीकृत्यगिरिशं हत्यापापाद्विमुक्तवान् ४९ क्षेत्रयात्रान्ततःकृ
 त्वापूजयित्वा महाबलम् अयोध्यांस्वापुरींगलायथापूर्वमनिष्ठत ५० रामती
 र्थेस्नानमात्राद्ब्रह्महत्याविनश्यति सूतउवाच पुराकृतयुगेतानवैदर्भः पृ
 थिवीपतिः ५१ भीमोनामस्वतनयेराज्यंन्यस्यवनंययौ पत्यासहविर-
 क्तःसन्शतशृंगंमहागिरिम् ५२ तपस्तेपेनिराहारोघोरमुद्दिश्यशंकरम् प्र
 त्यक्षीकृत्यगिरिशंशाश्वतंस्वर्गमाप्तवान् ५३ तीर्थतदेतन्नृपतेसर्वपापह
 रंपरम् भीमकुंडमितिरख्यातं सर्वलोकेषुविश्रुतम् ५४ सूतउवाच भृगुवंशो
 द्रवःपूर्वमौर्वीनाममहासुनिः क्रोधाविष्टस्तपस्तेपेदग्धुकामश्चराचरम् ५५
 गोकर्णेशतशृंगेनुरुद्रमाराधयच्चिरम् प्रत्यक्षीकृत्यसशिवंत्रिलोकीदाहनो
 ह्यभूत् ५६ ज्वालामालीविवृद्धश्चटस्त्वाब्रह्माविभावसुम् देवैःसमंप्रार्थयि

त्वाविष्णुर्गोकर्णमागमत् ५७ चक्रेणवेष्टयामासतंवन्दिमधुसूदनः ऊर्ध्वं
 चंद्रमसंस्थाप्य और्वमाहजनार्दनः ५८ कोपःसंह्रियतांविप्रसंहारो नो-
 वितोऽधुना अंतेसंहारकस्त्ववैभवविप्रमदाज्ञया ५९ तीर्थमौवारव्यमि
 तितलव्यातिर्भवतुसर्वतः इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुर्देवैःसार्धमदृश्यताम्
 ६० सूतउवाच मातृदास्यविमोक्षार्थं गरुडःपततावरः जित्वा देवासुरान्
 युद्धेःस्रधामाहृतवान्युरा ६१ गरुडेन नृपश्रेष्ठनिक्षिप्तंयत्रचामृतम् तत्राभ
 वच्चंद्रतीर्थं सर्वलोकैकपावनम् ६२ तत्रचौषधजातानि जज्ञिरेत्रीणिपार्थि
 व सोममालीसमालीचसमालीचेतिचत्रयम् ६३ महतातपसालभ्यान्य
 लभ्यानिचपापिनाम् सूतउवाच चंद्रायप्रददौदक्षःसप्तविंशतिकन्यकाः
 ६४ तासामध्येसुरूपैकाचतुर्थीरोहिणीशुभा सर्वाःस्त्रियःपरित्यक्ताता
 मेवरमयत्ययम् ६५ ततोदक्षःप्रकुपितोह्यशपच्चंद्रमंजसा क्षयरोगीभव
 त्वंहिस्त्रीणांभेदकरोयतः ६६ ततोदक्षोयथाकामंजगामनृपसत्तम चंद्रोपि
 पितृवाक्येनगोकर्णक्षेत्रमागमत् ६७ सोमतीर्थंसमासाद्यतोषयामास

शंकरम् तदाशापादिसुक्तोऽसूस्मिद्धिंप्राप्यमहेश्वरात् ६८ सूद्धिंस्थान
मवापात्र्यंशिवस्यद्विजराट् तदा सूतउवाच त्वष्टुः प्रजापतेः कन्याभार्या
सूर्यस्थचाभवत् ६९ सासहंतीभर्तृतेजः पितृवेशमजगामह तज्ज्ञात्वास
विताचापित्वष्टुर्गृहमुपागमत् ७० ततस्त्वष्टासहामंत्र्यत्रिदशैः सह पार्थिव
तेजोविशा तथा मासयंत्रमारोप्यतंशनेः ७१ तदंशोप्यपतद्राजञ्छतशृंग
तदंशमे तेजसातेनवैचक्रे रौद्रं चक्रं सुदर्शनम् ७२ तत्सूर्यतीर्थं विख्या
तं यत्र कीर्णारवेः कणाः तत्र स्नातः सर्वतीर्थे स्नातो भवति मानवः ७३ सू
तउवाच नागराजः सुधां पीत्वा तपस्तेपेऽतिदारुणम् तस्य तन्नपसारा
जञ्छिवः प्रत्यक्षतांगतः ७४ शिवउवाच वरं वरस्य भद्रं ते नागराज ददामि
ते अनंतउवाच बलधैर्ये तथा धुर्ये नमत्तो ल्याधिको भवेत् ७५ ज्ञानं देहि म
हादेव तीर्थं श्रेष्ठं भवेदिदम् शिवउवाच तथास्विति शिवोऽप्युक्त्वा तत्रैवांतर
धीयत ७६ ततोऽनंतः प्रविश्याद्धिं जलमार्गेण पार्थिव स्वस्थानमगमत्सो
पि नागेद्रैः संस्तुतः स्वयम् ७७ ततोऽनंतदृषद्राजन् पाषाणोलोकविश्रतः

शिलायां दृश्यते मार्गः समुद्रे च नराधिप ७८ शिलायां वर्तते तीर्थं नागराजस्य
पार्थिव तस्मिन् स्नातः सर्वतीर्थे स्नातो भवति मानवः ७९ दृष्ट्वा तच्च शिला
मार्गं सर्वपापक्षयो भवेत् सर्वदेवमयं साक्षाच्छंशुमारः प्रजापतिः ८० त
पस्तेपे निराहारः सिद्धिमिच्छन् पुरानृप घोरैण तपसा तस्थतु तोष भगवा
न्हरः ८१ प्रत्यक्षमगमत्तस्य वरं ब्रूहीति चाब्रवीत् शिशुमार उवाच सि
द्धिमिच्छामि भगवन्परां सिद्धिं प्रदेहि मे ८२ तीर्थमन्नामकं भूयात्स्नाताः सि
द्धा भवंतु वै हर उवाच सिद्धिर्भवतु ते त्वत्र स्नाताः सिद्धा भवंतु वै ८३ तीर्थं
मेतच्छंशुमारत्वन्नाम्नारव्याति मे व्युति इत्युक्त्वा भगवाञ्छंशुस्तत्रैवांतर
धीयत ८४ तत्तीर्थं स्नानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् प्राणिनां क्षेत्रभू
तं तत्तस्मात्सर्वमयं लिदम् ८५ इति श्रीस्कांदे गोकर्णखंडे गोकर्णमाहा
त्म्ये अष्टमोऽध्यायः ८

सूतउवाच सनत्कुमारो भगवान् गोकर्णाल्कोशमात्रतः कृत्वाश्रमपदं
तत्र तपस्तेपे सुदुश्चरम् १ ततस्तस्यापि भगवानाविरासीत् सदा शिवः स

नकुमारं भगवौ स्तुष्टोऽस्मीत्याह तं नृप २ सनकुमार उवाच लिंगमेत
न्मराः स्पृष्ट्वा स्वर्गं गच्छंत्यवारिताः योगेश्वराभिधानेन त्रैलोक्ये विश्रुतं भ
वेत् ३ तथास्त्वितिहरेणोत्कालिंगे तस्मिन् व्यलीयत सनकुमारो नृपतेय
थाकामंजगाम ह ४ स्पृष्ट्वा तत्सर्वभूतानि स्वर्गं गच्छंत्यहर्निशम् महापा
तकयुक्ताश्च लुपपातकिनस्तथा ५ तिर्यग्योनिगताश्चापि सर्वेपिनृपसत्त
म पूर्णआसीद्देवलोको नावकाशोत्यभून्नृप ६ ततो ब्रह्मा समागम्य दे
वैश्चक्रः षिसत्तमैः प्रत्यक्षीकृत्य देवेशमिदं वचनमब्रवीत् ७ सनकुमा
रेण विभो गोकर्णे स्थापितं शक्रमै योगेश्वराभिधानं लिंगं तत्स्पृष्ट्वा प्राणिनो ध्रु
वम् ८ सशरीरं दिवं प्राप्तास्तैर्वयं बाधिताभूशम् तच्छ्रुत्वारं तदा विष्णुश्च
क्रंस गृह्य पाणिना ९ चिक्षेप लिंगमुद्दिश्य छिन्नमासीत्तदानृप अधोभागः
स्थितो भूमौ चक्रोपरितथापरः १० भग्नमासीत्तदा चक्रं भारेण महतानृप त
पोर्यं विष्णुना सार्धं देवा गोकर्णमागमन् ११ रुद्रमाराधयामासुश्चक्रार्थं ते दि
वौ कसः अवतारयामास शिवः पाताले तच्छिरो महत् १२ ततस्तस्मात्पुन

श्चक्रमुत्तारयतो नृप तच्चक्रतीर्थं विख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् १३ चक्रेण
खंडितत्वाच्च चक्रखंडेश्वरोत्यभूत् पूजयित्वा तु तल्लिंगं देहांते स्वर्गमाप्नुयात्
१४ सूत उवाच पुराकृतयुगे राजन् ग्रहणे भास्करस्य च पुष्यमासे तदालो
काः सर्वे गोकर्णमाययुः १५ तान्दृष्ट्वा समितिं राजन् गौरीखेशं करंजगौ कि
मर्थं वै महादेव भद्रा गच्छंति वै प्रजाः १६ शिव उवाच अद्यापराण्डे ग्रहणं
भविष्यति वरानने स्नात्वा त्रपूज्यमांभक्त्या सर्वेयांति शिवं भ्रवम् १७ दे
व्युवाच सर्वेषां स्वर्गं ति प्राप्नोति नावकाशो भवेद्विषि शिव उवाच दर्शिव्येऽ
हंतव शिवे क्षिप्रं त्वंकपिलाभव १८ पुरुकुत्सस्तु तंपंकं प्रविवेश तदानृप न
शक्तो भूत्समुद्धर्तुं यत्नवानपि पार्थिव १९ आत्रेयो नाम विप्रो पिततः पंकं प्र
विष्टवान् उभावपि न शक्तौ तौ स होत्रस्तत्र चागमत् २० त्रयो गोमिथुनं य
त्नादुद्धृत्येदं तदा ब्रुवन् अपराधः कृतोऽस्माभिः क्षम्यतां पितरौ ध्रुवम् २१
प्रत्यक्षमगमत्तेषां देव्या सार्धं महेश्वरः उद्धृत्य तान् द्विजवरात्स्वीचकार त
तो हरः २२ सर्वे स्नातुं ययौ तीर्थं ग्रहणे भास्करस्य हि यत्र गोमिथुनं मग्नं

तीर्थतत्कापिलंविदुः २३ मासिभाद्रपदेकृष्णषष्ठीभौमार्कसंयुते स्नानंक्रु
र्वतिवैमर्त्यास्तेभवाब्धितरंतिवै २४ सूतउ० अरण्योनामराजातुराज्यंलत्काविर
क्तिमान् पुत्रेराज्यधुरंन्यस्यगोकर्णक्षेत्रमागमत् २५ तीर्थंकृत्वाविधाने
नतपस्तेपेनिरामयम् प्रसन्नीकृत्यदेवेशंसिद्धिंप्राप्यमहेश्वरान् २६ त
त्रोवासयथाकामंगोकर्णक्षेत्रसन्तमे तत्तीर्थस्नानमात्रेणराजसूयफलंल
भेत् २७ सूतउवाच कृनादोनामविप्रेन्द्रःपातालतलमागमत् मणिना
गगृहेतत्रगृहीत्वालिंगमुत्तमम् २८ गोकर्णक्षेत्रमासाद्यस्थाप्यलिंगंमनो
रमम् सिद्धिमहेश्वरात्प्राप्यसायुज्यमगमदृषिः २९ नादेश्वरमितिख्यातं
तल्लिंगंभरतर्षभ अधःस्थादवनेराजन्निधानंतत्रवर्तते ३० ताज्यमानेपदा
तत्रनादयत्यवनीतलम् तीर्थतत्रतुतस्यैवनादतीर्थमितिश्रुतम् ३१ दृष्ट्वा
त्रेतुतल्लिंगेस्वर्गंगच्छंतिदेहिनः सूतउवाच अशोकोनामराजासीत्पुस्तही
पाधिपःपुरा ३२ तस्यचासीत्पुत्रशतंतथापौत्रादिसंततिः कन्याशतंचतस्या
सीत्स्वराज्यंपर्यपालयत् ३३ ततःशत्रुरभूत्तस्यसुमतिर्नामपार्थिवः अ-

शोकस्यपुरींरुंध्रायुद्धंकृत्वासुदारुणम् ३४ अशोकंनृपतिंजित्वापुत्रादीन
वधीत्ततः ततःसराजासप्तांगंहित्वावन्हेःप्रसादतः ३५ लब्धंतुरगमा-
रुद्यजंबुद्वीपंचयौक्षणात् गोकर्णेशतशृंगाद्रौदृस्वास्वस्यपितामहान् ३६
अग्निद्युतिंचाग्निबाहुंमेधाश्वंपुरुमेवच तेषांचैवोपदेशिनतैःसाकंतपआचर
त् ३७ आविर्बभूवपुरतस्तुष्टोस्मीत्याहतंशिवः अशोकउवाच शत्रुभिर्ह
तराज्योऽहंभृतास्तेममबांधवाः ३८ अहंराज्यंयथा लप्स्येबंधुयुक्तोभवास्य
हम् तथाकुरुमहादेवत्राहिमांशरणागतम् ३९ रुद्रउवाच जीवंतुकृद्द
स्तेवैस्वराज्यंप्राप्स्यसेपुनः शोकोनभविताभूयःप्रसादान्ममतेनृप ४० इ
तिदत्त्वावरंशंभुस्तत्रैवांतरधीयत अशोकःस्वापुरींप्राप्ययथापूर्वमतिष्ठत
४१ अशोकपंचकमितितीर्थानांपंचकंनृप स्नात्वावैशारवपूणीयांदुष्टसंगा
द्विसुच्यते ४२ सूतउवाच कामाघनाशिनीनामनदीपापहराशभा हरभा
लाग्निनादग्धःपूर्वकामःशुचान्वितः ४३ शिवेकृतस्वाघशांत्यैत्रिःपरीत्यध
रामिमाम् क्षेत्रस्थास्यप्रवेशेतुल्यमरोमदनोभवेत् ४४ तस्मात्क्षेत्राद्दहिः

स्थित्वा तपस्तीव्रमतप्यत दिव्यवर्षसहस्रंतुलिंगं स्थाप्यविधानतः ४५
 ततस्तुष्टो महादेवो वरयेत्याह तं नृप स्तुत्वा तं मन्त्रधो वब्रे वरानभिमतोस्त
 दा ४६ मन्मथ उवाच देवानां वचनात्सुर्वे त्वयि द्रोहमकारिषं तद्दोषशान्ति
 मे भूयाच्छरीरं च वृणे प्रभो ४७ क्षेत्रस्यांतः प्रवेशश्च त्वयि भक्तिं च शाश्व
 तीम् मृड उवाच वसुदेव गृहे साक्षाद्गवां क मलापतिः ४८ यदा वतरणं
 कुर्यात्तस्य पुत्रत्वमाप्नुहि गोकर्ण लक्ष्यवेशार्थं प्रायश्चित्तं करोम्यहम् ४९ इ
 त्युक्त्वा भगवांश्छंभुः स्वकस्य रुजातदा स्वनिते भूतले गंगापातालादूर्ध्व
 मागता ५० हर उवाच अत्र स्नानं कुरुष्व अघसर्वपापाद्दिमोक्ष्यसे तच्छु-
 त्वा स्नानमाधाय कामो निर्मलमानसः ५१ काम उवाच लिंगमेतत्पूजकानां
 कामदं स्यात्सदा शिव अघनाशिनीनाम्नेयं नदीनां प्रवरा भवेत् ५२ शंकर
 उवाच यदुक्तं भवता कामतत्सर्वं भवति ध्रुवम् ब्रह्महायुरुतलीवा स्व
 र्णस्तेयी च मानवः ५३ स्तरापानरतो वापि संयुक्तो ह्युपपातकैः स्नात्वा त्रपू-
 ज्यकामेशं सर्वपापैः प्रमुच्यते ५४ इत्युक्त्वा भगवांश्छंभुस्तत्रैवांतरधीयते

कामो गोकर्णमासाद्य कोटितीर्थस्य पूर्वतः ५५ लिंगं स्थाप्यविधानेन पू-
 जयित्वा च भक्तिः कृतकृत्यत्वमापन्नो यथा कामसुवासह ५६ शृणुरा
 जन्मवक्ष्यामि इति हासं पुरातनम् पुराकलिंगदेशीयो ब्राह्मणः शंभुना
 मकः ५७ सदा दुर्जनसंयुक्तः कामचारी हि जाघमः विमार्गानिरतो नित्यं
 द्यूतचौर्यविशारदः ५८ स्वकर्मस्य परित्यागी शूद्रवृत्तिरतः सदा कदा
 चिदधरात्रौ च मातृसंगमथाकरोत् ५९ तेन पापेन महता लोकदूष्योऽभव
 नृप पश्चात्तापं समागम्य बभ्राम जगतीतलम् ६० तिरस्कृतश्च सर्वैश्च
 मुनिभिर्भावितात्मभिः ततो दुर्वाससं दृष्ट्वा प्रणम्य प्रांजलिर्नृप ६१ प्र
 साद्यो वाचसो विप्रो दुर्वासास्तपसांनिधिः दुर्वासा उवाच त्वया कृतस्य पा
 पस्य निष्कृतिर्नास्ति कुत्रचित् ६२ तथापि वक्ष्ये पापस्य निष्कृतिं शृणु भो
 द्विज गोकर्णस्य महाक्षेत्रमस्ति पापविनाशनम् ६३ तत्रास्ति सर्वपाप
 घ्नी नदी कामाघनाशिनी शिवत्रिशूलजनिता मन्मथस्याघशांतये ६४
 मात्रासहैव त्वंगच्छ तत्र स्थित्वा विधानतः स्नात्वा कामाघनाशिन्यां जप

न्यंचाक्षरींमनुम् ६५ तत्रकामेश्वरंलिंगं पूजयस्वविधानतः इतिदूर्वा
ससोवाक्यंश्रुत्वातंप्रणिपत्यच ६६ कामाघनाशिनींप्राप्यतत्रोवासचिरं
द्विजः स्नात्वाकामाघनाशिन्यांकामेशंपरिपूजयन् ६७ जपन्यंचाक्षरीं
विद्यांद्वादशाब्दसुवासह ततोगोकर्णमासाद्यकोटितीर्थादिषुक्रमात् ६८
स्नात्वासर्वेषुतीर्थेषुतल्लिंगंपरिपूज्यच कृतकृत्यस्ततोभूत्वाततःस्वभवनं
गतः ६९ स्वाचारनिरतःशांतोबभूवद्विजसत्तमः महापातकयुक्तोवासंयु
क्तोद्युपपातकैः ७० स्नात्वाकामाघनाशिन्यांनरोमुच्येतपातकैः सूतउवाच
पौलस्त्यास्तत्र राजेन्द्रबहवःसिद्धिमागताः ७१ ततस्तुरावणस्तत्रकुंभक
र्णसमन्वितः विभीषणेनसहितोलिंगानिस्थाप्यतत्रवै ७२ तपस्तेपुर्निरा
हाराब्रह्मध्यानपरायणाः शिरांसिस्वानिसंछिद्यन्नुहावदशकंधरः ७३ द
दौतेषांवरान्ब्रह्मायथाभिलषितान्नृप अणिमादिमहासिद्धीरवध्यत्वंच
रावणः ७४ युद्धंसमस्तभूतैस्तुभ्रतेमानुषमात्रतः कुंभकर्णोमहानिद्रां
कनीयांस्तुविभीषणः ७५ धर्मेरतिंविष्णुभक्तिममरत्वंचलब्धवान् रावणे

नार्चितंलिंगंकुंभकर्णेनपूजितम् ७६ विभीषणेश्वरंलिंगंपूजयंतिनराभु
वि दीर्घायुषोभवंत्यद्वागोकर्णेतदूनेनृप ७७ श्लेष्यातकमितिश्रेष्ठंसर्वसि
द्धिनिषेवितम् हेतिर्नामप्रहेतिश्चविश्वचिन्तिर्विदूरथः ७८ एतेचान्येचबह
वस्तत्रसिद्धिसुपागताः एवंलब्धावरंरक्षोह्यैश्वर्यबलदर्पितं ७९ मातृवा
क्यात्तदायुद्धेजित्वावैश्रवणंनृप अपहृत्यपुरीलंकांविमानमपिपुष्पकं ८०
लंकायांवसतिंचक्रेकुबेरःपितृवाक्यतः गोकर्णक्षेत्रमासाद्यश्लेष्यातकवने
शरभे ८१ लिंगंतत्रप्रतिष्ठाप्यतीर्थकृत्वातुभक्तितः तपस्तप्त्वाविधानेनप्र
त्यक्षीकृत्यशंकरम् ८२ अलकारव्यांपुरींरस्यांनिधीनष्टौश्रियंतथा उदाग्नि
गाधिपत्यंचहरमैत्र्यंतथानृप ८३ लब्ध्वावैश्रवणःपश्चादध्युवासात्लंकांपु
रीम् स्नात्वावैश्रवणेतीर्थेकुबेरेश्वरमर्चयेत् ८४ कार्तिकेतुत्रयोदश्यांत
स्यलक्ष्मीःस्थिराभवेत् ८५ इतिश्रीस्कांदेगोकर्णखंडेगोकर्णमाहात्म्य
सारेनवमोऽध्यायः ९

सूतउवाच पुराविवादोह्यभवद्ब्रह्मविष्णोर्नृपोत्तम अहंश्रेष्ठश्चाहमिति

तयोर्युद्धमभूत्तदा १ तत्रह्याविरभूत्त्रिंशत्तत्रशंभुरगान्ततः शिवोप्युवा
चतौ देवो मा भूद्वांकलहो मिथः २ अस्यलिंगस्यमूर्द्धानं पादं वायोऽभिपश्य
ति सश्रेष्ठ इति मन्येऽहं गच्छतं शीघ्रमेव हि ३ इत्युक्ते हंसरूपेण ब्रह्माद्रष्टुं शि
रो ययौ विष्णुर्वराहरूपोऽधः पादं द्रष्टुमगान् नृप ४ धावन्मूर्ध्वमुखो ब्रह्मा म
ध्ये हृत्वा तु केतकीम् लिंगान्तुंगा द्विगलितां तां कृत्वा साक्षिणीं विधिः ५ शिव-
स्यसन्निधिं प्राप विष्णुः कूर्माविधिं गतः लिंगमूलमदृष्ट्वैव हरसंनिधिमाग
मत् ६ तदा शिवेन पृष्टुं तु ब्रह्मा प्रोवाच शंकरम् दृष्टं मया शिर इति साक्षिणी
केतकी त्विह ७ केतक्यपितथेत्याह ततो रुद्रः क्रुधान्वितः अशपत्केतकीं शं
भुरयोग्या भवमेऽर्चने ८ ततोऽशपद्विधिं क्रुद्रो ह्यपूज्यो भवविष्टपे तत
उत्पादयामास कोपादुत्कटभैरवम् ९ उवाच भैरवं शंभुः स्वष्टु रूर्ध्वं शिरो ह
र तच्छ्रुत्वा भैरवः शीघ्रं स्वष्टु रूर्ध्वं शिरो ह नत् सब्रह्महत्याग्रस्तः सन्व भ्रा
मजगती तलम् सूत उवाच ततो हरिर्हरं प्राह मया पादौ न लोकि तौ ११ तच्छ्रु
त्वा वचनं रुद्रो लोकपूज्यो भवान्भव ततो ब्रह्मा चिंतयित्वा गोकर्णं प्राप्य तत्र हि

१२ शतशृंगगिरौ लिंगं तीर्थं कृत्वा गिरेरधः तपः कृत्वा च सुचिरं प्रत्यक्षीकृ-
त्य शंकरम् १३ पूजामवाप्य महतीं स्वमूर्तिं स्थाप्य तत्र तु सत्यलोकं ययौ ब्रह्मा
यथा कामं कुरु ह १४ ब्रह्मकुंडे नरः स्नात्वा ब्रह्मेशं परिपूज्य च तन्मूर्तिं पूज
येद्राजन् दीर्घायुश्चान्मवेत्ध्रुवम् १५ सूत उवाच केतक्यप्याश्रमं कृत्वा ती
र्थं कृत्वा तु निर्मलम् हरं संतोष्य तपसा भक्त्या चानन्यपूर्वया १६ शिवरात्रौ पु
ण्यदिने पूजा योग्या भूवसा तद्दिने तां समादाय विद्वानर्चितियः शिवम् १७
सर्वक्रतुफलं तस्य भवत्येव न संशयः कूटसाक्ष्यभवं पापं तत्र स्नानाद्विन-
श्यति १८ सूत उवाच भैरवो पिततः प्राप्य गोकर्णक्षेत्रमुत्तमम् तत्राश्रम
पदं कृत्वा च चारसुमहत्तपः १९ घंटाकर्णेन सहितो दिव्यवर्षसहस्रकम्
ततस्तत्तपसा शंभुस्तुष्टु आगत्य चाब्रवीत् २० कालभैरव तुष्टोऽस्मि वरं वर
यकांक्षितम् भैरव उवाच ब्रह्महत्याखियं देवबाधते मां दिवानिशाम् २१
तन्मोक्षं मे कुरु विभो यदि तुष्टोऽसि शंकर शंकर उवाच मत्पसादा द्वैर
बाध ब्रह्महत्या विनाशिता २२ पातासुकृतिनां त्वं हि शास्ता दुष्कृतिनां भव

गच्छशीघ्रंकुरुक्षेत्रंविष्णुर्मोक्षयतित्रतु २३ घंटाकर्णोपिसंप्राप्यक्षेत्रपाल
त्वमंजसा तत्रोवासयथाकामंतत्रैवांतर्दधेशिवः २४ ततःसप्तैरवोराजन्
कपालेनसमन्वितः कुरुक्षेत्रं समागम्य तत्र दृष्ट्वाजनार्दनम् २५ तत्रक्षि
ष्ट्वाकपालंतु गोकर्णं पुनरागमत् तत्रैववसतिचक्रे घंटाकर्णेन संयुतः २६
शिक्षकः पापिनां नित्यं रक्षन्त्सुकृतिशीलिनां सूत उवाच हरनेत्राग्निनाद
ग्धेमन्मथे सुनयोनृप २७ शिवस्य निकटं गत्वा मदनं देहि चाप्नुवन् हस्त उवाच
इतः परं न तस्यां गच्छित्तजन्मा भविष्यति २८ वैवस्वतेऽतरे विप्राः कृष्णे पुत्र
त्वमाप्नुयात् इत्युक्तेशंभुना कामस्तस्य चेतस्य भूत्नृप २९ पार्वतीमीक्ष
यांचक्रे ललाटात्तेज आपतत् स्वस्याकृतिः कुमारोऽभूद्दौर्ये तं प्रददौ शिवः
३० विनायकारव्यागमितः कदाचित् पार्वतीनृप तं दृष्ट्वा तनयं देवी तं भर्तारमम
न्यत ३१ ततो ज्ञात्वात्मजं क्रोधादशपद्विकृतो भव गजाननो दशभुजः सर्व
पादांभुजद्वयः ३२ लंबोदरः शूर्पकर्णः सोऽभून्मातुश्च शापतः शंकरः स्वात्म
जं दृष्ट्वा पृष्ठः क इति पार्वतीम् ३३ विनायकस्तव सुत इति सर्वं जगाद ह शिवः

स्वपुत्रमादाय इदं वचनमब्रवीत् ३४ मातृशापात्तु वैरूप्यं तव प्राप्तं गजानन इ
दमेव यथा भूयात्सुनः सौरूप्यमात्मनः ३५ तथा गोकर्णमासाद्य तपः कुरु वि
नायक श्रुत्वा गोकर्णमासाद्य तीर्थं कृत्वा सुनिर्मलम् ३६ तपश्च चारसुचिरं
प्रसन्नोऽभून्महेश्वरः देवैर्ब्रह्मादिभिः सार्धं वरं ब्रूहीत्यभाषत ३७ विनायक
उवाच मातृशापविमोक्षं च देहि मे परमेश्वर शिव उवाच वैरूप्यं तव सौरु
प्यं भवत्येव गजानन ३८ गणानामधिपश्चैव विद्वानामधिपो भव ततो देवाः
स्वायुधानि ददुस्तस्मै सुदान्विताः ३९ विष्णुः स्वतनयां शक्तिं ददौ तस्मै नराधि
प इति दत्त्वा वरं तस्मै रुद्राद्या देवतागणाः ४० विनायकेन सहितास्तत्रैवांतर्दधुः
सुराः तीर्थं विनायके स्नात्वा गणानां त्वेति मंत्रतः ४१ पूजयेच्च गणाध्यक्षं सर्वा
न्कामानवाप्नुयात् सूत उवाच हिरण्यकशिपोः पुत्रः प्रल्हादारव्यो महासुरः
४२ पितृद्रोहं समासाद्य ततो नारदवाक्यतः गोकर्णक्षेत्रमासाद्य कोटितीर्थं
स्य दक्षिणे ४३ नृसिंहं स्थाप्य तत्रैव तपस्तेपेयतात्मवान् ततः प्रसन्नो भगवा
न्नरसिंहः समागमत् ४४ त्वं वरं वरयेत्याह प्रल्हादो वाक्यमब्रवीत् मया क

तः पितृद्रोहस्तन्मोक्षमे प्रसादय ४५ श्रीभगवानुवाच पितृद्रोहाद्विमु-
क्तस्त्वं लोकपूज्यो भवाधुना वैशाखे शकृभूतायां मां पूजयति यो नरः ४६ पि-
तृद्रोहादिकं पापं विलयं याति तत्क्षणात् इत्युक्त्वा नृहरिस्तत्र तस्यां मूर्ते-
व्यलीयत ४७ इति लब्ध्वावरं सोपि प्रह्लादः स्वपुरं ययौ सूत उवाच उषा-
बाणासुरस्रता कृष्णपौत्रं जहार च ४८ अदृष्ट्वा स्वस्य पौत्रं तु कृष्णश्चिंतापरो
ऽभवत् ततो नारदवाक्येन गोकर्णक्षेत्रमागमत् ४९ सस्नात्वा कोटितीर्थे तु
पूजयित्वा महाबलम् वार्षिकं श्वतुरो मासांश्च चारसु महत्तपः ५० शिवः प्रत्य-
क्षतां प्राप्त उवाच मधुसूदनम् कृष्णविष्णो महाबाहो मां जित्वा समरे ध्रुवम्
५१ बाणस्य दर्पहननं कृत्वा मुहिस्व पौत्रकम् इत्युक्त्वा तर्दधेशं भुः कृष्णो ह्य-
रवतीययौ ५२ बाणासुरं विजित्वा तु स्वपौत्रं लब्ध्वा नृप कृष्णं संपूज्य गो-
कर्णे सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ५३ सूत उवाच दुर्वासा वै मुनिश्रेष्ठो दत्तात्रेयेण
संयुतः तपः कृत्वा तु गोकर्णे योगसिद्धौ बभूव ह ५४ सूत उवाच तमोकरे-
णापहृता वेदाः शास्त्राणि पार्थिव गोकर्णक्षेत्रमासाद्य लिंगं स्थाप्य पृथक् पृ-

थक् ५५ तपश्चक्रुश्च नियताः प्रसन्नो विष्णुरब्रवीत् तुष्टोऽस्मि नितरां वे-
दाः शास्त्राणि तपसा च वः ५६ वेदशास्त्राण्युक्तुः शंखासुरेणापहृता वयं सर्वे
जनार्दन अस्मानुद्धरलिंगानिलोके पूज्यानि संतु वै ५७ श्रीभगवानुवाच
व्यासावतारं कृत्वा हं तीर्थयात्रापदेशतः अत्रागत्य तपः कृत्वा ह्युद्धरिष्यामि
वै ध्रुवम् ५८ ये पूजयन्ति लिंगानि वेदशास्त्रयुता भुवि सप्तजन्मभवेयुर्वै त-
दंते मोक्षमा मुयुः ५९ इति तेभ्यो वरं दत्त्वा नत्रैवांतर्दधे हरिः व्यासः पराशर-
स्रतस्तीर्थयात्राक्रमान् चरन् ६० गोकर्णक्षेत्रमासाद्य तपस्तेपेयतात्मवान् शु-
कमुत्पाद्यामास तथापि तप आचरत् ६१ एवं तपस्य तस्तस्य प्रसन्नो भून्म-
हेश्वरः उवाच व्यासं नृपते व्यासते ह्याश्रमश्शुभः ६२ तमोकरेण पापेन
वेदाः शास्त्राणि रवंडिताः विभागयस्व तांस्तु सर्वा नध्येयी रन्द्भिजा भुवि ६३
इत्युक्त्वा तर्हितः शंभुर्व्यासस्तु तदनंतरम् वेदाञ्छास्त्राणि च तदा विभागं
कृतवान् नृप ६४ शकौपितप आस्थाय योगसिद्धिं मवाप्तवान् सूत उवाच
विश्वकर्मा तपस्तप्त्वा गोकर्णे लिंगमुत्तमम् ६५ पूजयित्वा विधानेन ब्रह्माणं

पर्यतोषयत् प्रसादाद्ब्रह्मणोराजन्मनः शिल्पंसलब्धवान् ६६ सूत उवाच
 गौतमेनपुराशक्रः शशोभूत्कामलोलुपः लिंगंस्थाप्यतुगोकर्णेतपआधा
 यप्रकृतः ६७ परितोष्यमहेशानंतपसासिद्धिमाप्तवान् गौतमोपिमु
 निश्रेष्ठस्यस्काहल्यांततोवने ६८ भुवःप्रदक्षिणंकुर्वन्नोकर्णक्षेत्रमागमत्
 लिंगंतत्रप्रतिष्ठाप्यतपसासिद्धिमाप्तवान् ६९ तृणाधिरपिविप्रेन्द्रस्तपसा
 सिद्धिमाप्तवान् काश्यपोपिमुनिश्रेष्ठः कपोतारव्योमहामुनिः ७० सुर
 सानागमाताचकेसरीहनुमत्याता विश्वेदेवाश्चवसवोग्रहेंद्राश्चभृगुर्मु
 निः ७१ जमदग्निः ऋतुश्चैवतथैवाप्सरसांगणः शतशृंगेतपःकृत्वासिद्धिं
 प्राप्ताः पुरानृप ७२ अत्रेरंगिरसश्चैवतथाभौमस्यचाश्रमः एतेषामाश्र
 मः पुण्यस्तीर्थंचैवयथाक्रमम् ७३ दर्शनादेवपापानिजानाज्ञानकृतानिच
 नश्यंत्येवनसदेहोनृणांभरतसत्तम ७४ विश्वावसोस्तुंबुरोश्च चित्रसेन-
 स्यपार्थिव गंधर्वाणांतथान्येषांसिद्धानांमरुतामपि ७५ किन्नराणांच
 साध्यानांगुह्यकानांचरक्षसाम् विद्याधराणांराजेन्द्रकिंपुरुषाणांतथैवच

७६ आश्रमाश्चबहून्यत्रतीर्थानिनृपसत्तम वाल्मीकिरपिविप्रेन्द्रतपःकृ
 त्वाविधानतः ७७ सिद्धिंप्राप्यमहादेवाद्यथाकाममतिष्ठत हनुमांस्तत्ररा
 जेंद्रवायुपुत्रोमहाबलः ७८ तपश्चचारसुनिरंघोरमुद्दिश्यशंकरं तपसा
 तस्यवीरस्यशिवः प्रत्यक्षतांगतः ७९ शिव उवाच तुष्टोऽस्मितेहरिवरत
 पसाकिमभीप्सितम् हनूमानुवाच युध्यमानस्यमेदेवजयोभवतुसर्व-
 दा ८० तथास्त्वितिवरंदत्वांतत्रैवांतर्दधेहरः हनूमेशंपूजयित्वासर्वशत्रु
 जयंलभेत् ८१ सूत उवाच आर्याशृंगात्समागम्यदुर्गादेवीनृपोत्तम दुर्गा
 कुंडमितिरव्यातंतीर्थंकृत्वास्तनिर्मलम् ८२ तपःकृत्वातुनियतासिद्धिमाप
 स्सदुर्लभाम् शंभादिराक्षसान्हत्वा महाकालीनृपोत्तम ८३ स्वायुधानि
 चसंक्षाल्यशतशृंगतदेशभे तपसेकृतसंकल्प्या आस्तेसादक्षिणासुरवा
 ८४ आयुधानिक्षालितानियत्रततीर्थमुत्तमम् तत्कालीद्वादमारव्यातं
 तं दृष्ट्वापूजयेन्नृप ८५ महाकालीसमभ्यर्च्यसर्वाकामानवाप्नुयात् गो
 कर्णक्षेत्ररक्षार्थंनियुक्ताशंभुनाहिसा ८६ सूत उवाच अत्रिवंशोद्भवा-

मा.
३८

विप्राश्चत्वारोविंदुनामकाः अदृश्याः सर्वभूतानांदुर्गादेशंसमाश्रिताः ८७
नपस्तस्वातुनियतंकाष्ठभूतावनेऽवसन् देवानां वचनाच्छंभुस्तेषांप्रत्यक्ष
तांगतः ८८ काष्ठभूतान्समालोक्यचंद्रोऽमृतमसिंचत् शंकर उवाच यु
ष्माभिरमृतंपीतंसिद्धिंप्राप्ताःसुदुर्लभाम् ८९ अधिगम्यपरंब्रह्मब्रह्मभूता
श्चरिष्यथ तीर्थानिवोमहाभागाःसर्वपापहराणिवै ९० आस्वर्लोकाद्विज
श्रेष्ठाःपातालावधिसन्तमाः धाराश्चांशुस्तुनित्यावैसंतुपापहराणुवि ९१ इ
तिदत्तावरंशंभुस्तत्रैवांतर्दधेहरः धर्मराजानुजोभीमस्तीर्थयात्रापदेशतः
९२ मातरंस्वांसमादायगोकर्णक्षेत्रमागमत् तदातत्रत्यक्रुपिभिर्वाधितोऽगा
त्तदंतिकम् ९३ पाषाणेनावृतं दृष्ट्वातीर्थतद्देशविंदुकम् गदयाताडयामा
सपाषाणंमार्गमातनोत् ९४ तदाभीमगदातीर्थमितिरव्यातमभूत्ततः ९५
इतिश्रीस्कांदेगोकर्णखंडेगोकर्णमाहात्म्येदशमोऽध्यायः १० ७
सूत उवाच रुद्रपादस्यमाहात्म्यं वक्ष्यामिशृणुपार्थिव मथुरायां द्विजः क
श्चित्सुहोत्र इति विश्रुतः १ ब्रह्मक्षत्रविशः शूद्रान्याजयन्परवंचकः महादान

सा.अ.
१०

३८

ग्रहीपर्वकालेदुष्टप्रतियही २ चंद्रसूर्यग्रहेपितृश्राद्धेदानग्रहीसदा लिंगा
र्चनादिनकृततथासासत्रतादिकम् ३ नव्ययंकृतवान्सोपिदेशाद्देशंत्रजन्नपि
द्रव्यन्यासायसययावेकदासत्यकानने ४ दृष्ट्वा बुद्धितंतत्रनिष्पत्रशा-
ल्मलीतरुम् तच्छाखालंबमानोश्चूर्ध्वपादानति कृशान् ५ भयानकान्
ध्वरोम्णाःशुष्ककंलौष्ठतालुकान् क्रंदमानान्सदृष्ट्वातुवेगेनमहताययौ ६
धावमानंसमालोक्यज्ञात्वातंचस्ववंशजम् आहूयतंपिशाचास्ते प्रोचुः प्री-
तियुतंवचः ७ पिशाचा ऊचुः सुहोत्रागच्छभद्रतेमाभैषीः पुत्रसांप्रतम्
पालयास्मान्पितृस्तेऽद्यप्राक्तनेनतु कर्मणा ८ त्वयाकृतेनपापेनपैशाचींयौ
निमागतान् पतमानांस्तुनरकेत्वमुद्धर्तुमिहार्हसि ९ स्वपितृणांवचः श्रत्वा
सुहोत्रोऽतीवविह्वलः साष्टांगंप्रणिपत्याहत्यात्मानंनिदयन्बहु १० अपराधः
कृतोयवैतंक्षंतव्यंहिसांप्रतम् केनपुण्येनभवतांस्वर्गलोकोभवेद्भुवम् ११
पितर ऊचुः शृणुपुत्रमहत्पुण्यं गोकर्णगच्छसांप्रतम् रुद्रपादं नामसुतव
र्ततेतच्छिलातले १२ पुरामित्रसहोराजारक्षोऽभूद्गुरुशापतः भक्षयामास

सततोवसिष्ठस्यात्मजाञ्छतान् १३ दुर्मुखत्वं तदा प्राप्तावसिष्ठस्य सुतास्त
 तः वसिष्ठेन समाज्ञप्तशक्तिपुत्रः पराशरः १४ गोकर्णक्षेत्रमासाद्य गत्वा
 रुद्रपदं शभम् चक्रेशद्वं विधानेन पिंडं दत्त्वा तिलोदकम् १५ ततः शक्त्या
 दयः सर्वे ब्रह्मलोकं युयुः सत तस्मात्सुत्रत्वमपि वै गत्वा रुद्रपदं शभम् १६
 तत्पादं सम्यगप्यर्च्य श्राद्धं कुरु विधानतः दानं वित्तानुसारेण यावच्छंभुः प्र-
 सीदति १७ इति श्रुत्वा पितृवाक्यं रुद्रपादं ततोऽगमत् नित्यं समुद्रे स्नात्वा तु
 श्राद्धं कुर्वन्समाहितः १८ तपश्चचार सचिरं कुर्वन् दानानि पार्थिव स्वयंभु
 जन्ह विष्यान्नं पितृणां मुक्तये नृप १९ ततो बहुतिथे काले शिवः प्रत्यक्षतांगतः
 शिव उवाच तुष्टोऽस्मि नितरां ब्रह्मन्वरं वरय काक्षितम् २० सुहोत्र उवाच य
 दितुष्टोऽसि देवेश पितृणां मुक्तिदो भव शिव उवाच पितृणां तव विप्रेद्रस्वर्ग
 लोको भवेद्भुवम् २१ कन्यामासे तु कुतुपे अत्रागत्य नरोत्तमः श्राद्धं कुर्वन् रुद्र
 पादे उद्धरेत्स्वपितृन्स्वयम् २२ मम लोकं समासाद्य अमृतत्वं स गच्छति इ
 त्युक्त्वा ब्राह्मणं राजंस्तत्रैवा तर्दधेशिवः २३ ततस्तत्पितरो जग्मुर्ब्रह्मलोकं सु

दान्विताः सुहोत्रोपि द्विज श्रेष्ठो देहांते स्वर्गतिं यथौ २४ सूत उवाच धर्मेण
 निर्जितोऽधर्मो धर्मे जेष्य इति ध्रुवम् गोकर्णक्षेत्रमासाद्य तपस्तप्त्वा समाहि
 तः २५ प्रसन्नीकृत्य देवेशं वरं लब्ध्वा महेश्वरात् कलौ युगे ह्यधर्मस्तु धर्म
 जिग्ये नृपोत्तम २६ कार्तिक्यां सोमवारे तु तीर्थे स्नात्वा समाहितः अधर्मेनामु
 यात्कोपि अग्निष्टोमफलं लभेत् २७ सूत उवाच असूयामत्सरीचंडीक्रोधा
 द्वेषाक्षमा तथा ईर्ष्यालक्ष्मीश्च घोरान्मोहनाच नृपोत्तम २८ निर्जिताधर्मपु
 त्रैस्त्रैः सत्याद्यैर्दुःखिताभृशम् गोकर्णक्षेत्रमासाद्य तपस्तप्त्वा यथाविधि २९
 प्रसन्नीकृत्य विश्वेशं संप्राप्ते ह्यंति मे युगे धर्मस्थतनयान् हत्वा स्वयंच बलि
 नोऽभवन ३० तीर्थेषु तेषु स्नातानां तत्तज्जातं भयं न हि सूत उवाच क्ष
 मासत्यं दमः कीर्तिरहिंसानदण्डवच ३१ बुद्धिर्मानस्तथाराजन् लक्ष्मीर्लज्जाश्चु
 तिः स्मृतिः तथा मेधाऽधर्मसुतैरसूयाद्यैः पराजिताः ३२ ब्रह्मणो वचनाद्राज
 न् गोकर्णक्षेत्रमागमन् शालुकित्यास्तदेरम्ये तपस्तप्त्वा चिरं नृप ३३ प्रसन्नी
 कृत्य देवेशं वरं लब्ध्वा सुदुर्लभम् अधर्मतनया जित्वा स्वयंच बलिनोऽभव

नू ३४ तीर्थेषु तेषु स्नातानां गुणस्तेषां भवेद्भुवम् सूत उवाच विन्ध्येन निर्जितो
 मेरुः पुत्राभ्यां सह दुःखितः ३५ गोकर्णक्षेत्रमासाद्य तपस्तप्त्वा तिदारुणम्
 प्रत्यक्षीकृत्य देवेश्वरं प्राप्य मनोगतम् ३६ मेरुं विजित्य स्वस्थो भूत्सुत्राभ्यां
 सह पार्थिव रम्योरमणकश्चैव मेरुपुत्रो नृपोत्तम ३७ सूत उवाच कृतत्रैतो
 द्वापरश्च कलिश्चेति चतुर्गुणाः गोकर्णक्षेत्रमासाद्य सिद्धिं प्राप्तामहेश्वरात् ३८
 तीर्थेषु तेषु स्नातानां स्वर्गलोको भवेद्भुवम् सूत उवाच दिशश्चापितपस्तप्त्वा
 सिद्धास्तत्र कुरु ब्रह्म ३९ गालवश्च कद्रोळश्च तपस्तप्त्वा तिदारुणम् भ-
 क्त्या शिवं समासाद्य सिद्धिं प्राप्सौ द्विजोत्तमौ ४० कनकारश्चो राजपुत्रस्तत्र सं-
 पूज्य शंकरम् पित्रात्यक्तं स्वकं राज्यं प्राप्तः शंभोरनुग्रहात् ४१ कषश्चरो म-
 शश्चैव परां सिद्धिमुपागतौ सूत उवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि शालूकिन्याः
 कथां शुभाम् ४२ पुरा भगीरथो राजा गंगामाहृतवान् दिवः मार्गे तु जकुना
 पीता सेवयित्वा तु तं मुनिम् ४३ तस्मादानीं गंगां तु पाताले भस्मशपितान्
 उद्धारयामास पितृन्समुद्रं प्रविवेश सा ४४ मुनिः सत्यतपानामजन्होराश्च

ममागतम् पूजयामास तं जन्तुः पृष्टः क्षेमादिकं नृप ४५ सत्यतपा उवाच पु-
 ष्यभद्रानदीतीरे स्थितोऽहं जान्हवीगतः तत्र स्नात्वा विहायातः शृणुष्वेदं वचो
 मम ४६ त्वया पीता हि गंगेति लोकवादोऽभवत्सुने कश्यपाद्यैर्मुनिवैरैर्गदितं
 तत्र वैश्रुतम् ४७ तद्वाददोषशांत्यर्थं गच्छ गोकर्णमद्य वै तत्र शालूकिनीना-
 म तत्राभ्यास्तं मलापहा ४८ तत्तीरे स्थाप्य गंगायामूर्तिं पूजयन्ति तेषाः ए-
 वं कृते लोकवादो नश्यत्येव न संशयः ४९ तत्र स्नात्वा पुरा जन्हो ब्राह्मणौ कूट-
 साक्षिणौ रोमपादपृथुग्रीवौ मुक्तौ स्वकृतपातकात् ५० जन्तुरुवाच किं
 कारणं कूटसाक्ष्यमूचतुस्तौ महासुने शालूकिन्यां कथं स्नातौ विमुक्तौ कुत्र
 संस्थितौ ५१ शालूकिन्यास्तथोत्पत्तिनामधेयं च शंसमे सत्यतपा उवाच
 रोमपादपृथुग्रीवौ मत्समीपे स्थिता बुभौ ५२ वेदाभ्यासं प्रकुर्वतौ ब्रह्मचर्यप-
 रायणौ कदाचिद्भृगुवंश्यश्च कंडुनामागतश्च माम् ५३ वेदमभ्यस्तवान्सौ
 पि मत्सेवा तत्परो ह्यभूत् एकदारां पृथुग्रीवो ह्युवाच शृणु मे वचः ५४ कंडु-
 नावैसुरापीता गुरो हृष्टान संशयः रोमपादेन तत्सर्वमुक्तं तस्मिन् विचार्य

ताम् ५५ तच्छ्रुत्वारोमपादारव्यमाहूयपरिपृष्टवान् सोपितथ्यमितिप्रा
हततोऽहंकुपितोऽभवत् ५६ कंडोमद्रवनाच्छीघ्रयाहित्वंब्राह्मणाधम इ
त्युक्तेसोपिसाष्टांगं प्रणिपत्याब्रवीच्चमाम् ५७ दूर्वारसंनित्यमेवपास्यामि
पितृवाक्यतः इत्युक्तेनुकुलात्सोपिवहिष्कार्यइतीरितः ५८ एतस्मिन्नंतरे
काले वागुवाचाशरीरिणी निष्पापोऽयंसत्यतपाःशिष्यस्तेभृगुनंदन ५९
पृथुग्रीवेणमात्सर्याद्रोमपादेनवैतथा अपवादंकूटसाक्ष्यमुक्तंचनवित्चारतः
६० तस्मात्त्वमपिविप्रर्षेकिंचिद्दुष्कृतवानभूः एतत्पापविशहृद्यर्थगच्छ
गोकर्णमघवै ६१ तत्राश्रमपदंकृत्वातपःकुरुविधानतः महादेवप्रसादे
नतवदोषोविनश्यति ६२ रोमपादस्यकंडोश्चपृथुग्रीवस्यवैतथा इत्यु-
क्तासांनभोवाणीविररामाद्विजोत्तम ६३ ततःशिष्यैःसमंगत्वागोकर्णमह
मादरात् तस्यक्षेत्रस्यसीमायांस्थित्वाहमचरंतपः ६४ आविर्भवभूवपुरतो
द्यस्याकंपरमेश्वरः स्तुतोऽथबहुभिःस्तोत्रैःस्यकपर्दाज्जहौतदा ६५ गं
गांत्रैलोक्यजननींनदीभूत्वातुसागता समुद्रं प्राविशच्छीघ्रमथोवाचसदा

शिवः ६६ एषानदीपुण्यतमाशाल्मलीनामनामतः महापातकिनोयेचकूट
शाल्मलिसंस्थिताः ६७ तेषांपुत्रायदिस्नायुःपितृनुद्दिश्यभक्तितः सर्वपाप
विनिर्मुक्ताः प्राप्नुयुःपरमांगतिम् ६८ तस्माच्छाल्मलीनीनास्नावदिष्यन्ति
जनाभुवि इत्युक्ताभगवांश्चभुस्तत्रैवांतरधीयते ६९ ततोऽहंशिष्यस
हितःस्नात्वा नद्यासमाहितः गोकर्णेषुचतीर्थेषुस्नात्वापूज्यमहाबलम् ७०
यथास्थानंगतोऽहंवैतस्मान्त्वंहिजपुंगव स्नानकृत्वातुगंगायांस्नात्वापूज्य
महाबलम् ७१ एवमुक्तासत्यतपाजन्हुस्वैरगतिर्ययौ ततो जन्हुस्तुगोकर्णे
शाल्मलीतीरमागमत् ७२ शाल्मल्यास्नानमाद्या यगंगामूर्तिं प्रपूजयत्
एवंपूजयतस्तस्यगंगाप्रत्यक्षातांगता ७३ वरंवरयभद्रंतेतुष्टास्मीत्याहतंनृप
जन्हुरुवाच कृतोमयापराधस्तेगंगेऽज्ञानाच्चमोहतः ७४ तत्पापंशमया
द्यत्वंवरमेतंरूपोम्यहम् गंगोवाच जन्होनास्तित्वयिद्रोहोमत्प्रसादान्
संशयः ७५ आश्चयुज्यसितेपक्षेद्यष्टम्यामरुणोदये नदीनदैःसर्वतीर्थैः
सिद्धैःसुरगणैःसह ७६ आविर्भवाभ्यत्रनद्यां सर्वपापहरानृणाम् तस्माद्

गावलीनाम्नानदीख्याताभविष्यति ७७ तस्मिन्कालेऽत्रयः स्नात्वा मन्मूर्तिपू-
जयेन्मुने स्तोत्रेण त्वत्कृतेनैवममनामसहस्रकैः ७८ इह दत्त्वा सर्वभागो
स्तस्मै दास्यामि मत्पदम् एवमुक्त्वा तदा गंगा तत्रैवांतरधीयत ७९ एवं ल-
ब्ध्वा वरं जङ्घुः कोटितीर्थे दिकेनृप स्नात्वा तत्रत्यतीर्थेषु स्वाश्रमं पुनराय-
यौ ८० सूत उवाच पुरा हि डिंब भगिनी हि डिंबी नाम राक्षसी गोकर्णे त-
प आधाय भर्तृद्रोहोद्भवा दिकात् ८१ पापा द्विमुक्त्वा व्यासोक्त्या ह्याश्रमः
स विमुक्तिदः सूत उवाच वाजिमेधशतं कृत्वा नहुषो नृपसत्तम ८२ प्रा-
प्य शक्रपदं राजान्युतोऽगस्त्यावमानतः व्यालो भूत्वा ततो मुक्तो गोकर्णे
तप आचरत् ८३ ततो रुद्रप्रसादेन पुनः स्वर्गमवाप्तवान् सूत उवाच अं-
बरीषो नलो राजानि मिर्ना भाग एव च ८४ इत्स्वाकुश्रययातिश्च बाणो नाम
महास्तरः एते चान्ये च बहवस्तपसा सिद्धिमागताः ८५ इति श्रीस्कांदे गो-
कर्णखंडे गोकर्णमाहात्म्ये एकदशोऽध्यायः ११ ७९ ७९ ७९
सूत उवाच पुरा कैलासशिरवरे समासीनो वृषध्वजः पृष्टः प्रोवाच पार्वत्यै

स्कंदाय परमेश्वरः १ गोकर्णक्षेत्रमाहात्म्यं प्रमथास्तत्र शशुवुः ततः सिद्धो
मणिभद्रो भूतनाथश्च भारत २ नमस्कृत्वा हरं प्रोचुस्तत्क्षेत्रस्य च दर्शनम्
यात्रां कृत्वा विधानेन क्षिप्रं यास्यामतेऽतिकम् ३ रुद्र उवाच शीघ्रं गच्छत
गोकर्णं दृष्ट्वा यातमदंतिकम् शंभुना ते लघुज्ञाता ययुर्गोकर्णमंजसा ४
सर्वदेवात्मकं मत्वा गोकर्णं ते कुरुद्वह प्राच्या तत्क्षेत्रं सीमायां कृत्वाश्रमपदं
शतभम् ५ सिद्धस्तपश्चरन्नासीत्प्रायान्विश्वेश्वरं हरम् प्रसन्नचेता सोप्या
हवरं ब्रूहीति तं हरः ६ सिद्ध उवाच स्थित्वा क्षेत्रे तव विभो त्वत्सेवां कर्तुमुत्सहे
शंकर उवाच अत्रैव वससिद्धत्वं रक्ष प्राचीं दिशं सदा ७ सिद्धकुंडमितिख्या-
तमष्टसिद्धिप्रदं नृणाम् इति दत्त्वा वरं तस्मै तस्मिन्निर्गोडवसत्ततः ८ मणिभ-
द्रोपिराजेन्द्रसिरसाभूमिमस्पृशन् ऊर्ध्वपादो निरालंबश्च चारसुचिरं तपः
९ शतशृंगतटे रभ्येध्यायन् शिवपदांबुजम् ततो रुद्रोऽप्युवाचे दुवरं वरय-
कांक्षितम् १० मणिभद्र उवाच अत्रैव वस्तुमिच्छामि क्षेत्रेऽस्मिस्तव शंकर
शंकर उवाच अत्रैव वस भद्रत्वं प्रतीचीसीम्निरक्षकः ११ इति दत्त्वा

ग.मा.
४३

सा.अ.
१२

वरंतस्य तत्रैवांतरदधे हरः भूतनाथस्तपस्तत्त्वाप्रत्यक्षीकृत्यशंकरम् १२
 तस्मात्सिद्धिमनुप्राप्य तत्रैवासयथासुरवम् गोकर्णरक्षमाणस्तत्रैवा
 सन्नाणान्विताः १३ सूत उवाच ततो गोकर्णमाहात्म्यं श्रुत्वा देवीसुदान्विता
 उवाच देवी भर्तारंतस्त्रेदं दर्शयस्व मे १४ तच्छ्रुत्वा वचनं देव्याः शंकरः प्रमथैः
 सह वृषारूढः सचययौ गोकर्णसिद्धसेवितम् १५ दर्शयामास पार्वत्यै दृष्ट्वा
 साविस्मयं ययौ पार्वत्युवाच वस्तुमिच्छाम्यहं चात्रक्षेत्रेऽस्मिन् शंकराधु
 ना १६ इत्युक्ते प्रिययासार्धमुवास परमेश्वरः उमावनमिति रव्यातश्चा
 श्रमस्सोप्यभून्महान् १७ तदाश्रमः पुण्यतमो गोकर्णे भरतर्षभ शि
 लातुकुंडिकाकारासमुद्रो परिवर्तते १८ दर्शनादेव तस्यास्तु सर्वपापं व्यपो
 हति पृथिव्यां यानि तीर्थानि यानि स्वर्गवसंति च १९ तानि सर्वाणि शक्त्य
 र्थं देव्यास्तत्रगतानि वै तेषां द्रुदादभूत्तीर्थमुमाद्रुदमिति प्रभो २० उ
 मामहेश्वरं नाम स्थापितं लिंगमुत्तमम् तत्तीर्थे तु नरः स्नात्वा तल्लिंगं प
 रिपूजयेत् २१ सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते तस्मिन्बनेक

४३

त्यतरुश्चायापादपनामकः २२ सदापुष्पफलोपेतः सप्तहस्तोच्छ्रितश्चसः
 मृत्युं जयंति तं प्राप्य जंतवो नात्र संशयः २३ क्रीडागिरेरधोभागे मालिनीना
 मनिस्नगा आस्ते पुण्योदकाराजन्तूणां पुण्यविवर्धिनी २४ स्वायंभुवं
 ऽतरे चासीच्चंद्रदेव इति श्रुतः मालिनी नाम तस्यासीद्द्वार्या परमशोभना
 २५ तयासाधेनृपवरः सिद्धिमिच्छंस्तपश्चरत् क्रीडाशैलादधोभागे हर
 माराधयन् स्वयम् २६ ततः प्रसन्नो भगवानुमया सहितः शिवः शंकर उ
 वाच तुष्टोऽस्मितपसातेऽद्य सपत्नीकस्य पार्थिव २७ वरं वरय भो राजन्नि
 त्युक्ते शंभुना ब्रवीत् चंद्रदेव उवाच त्वयिसायुज्यमिच्छामि तद्देहि भग
 वन्मम २८ मालिनीचापि पार्वत्यां वद्रे सायुज्यमजसा तथास्त्विति हरः प्रो
 चे देवींतामपि पार्थिव २९ वायुभूतो विविश तु देवं देवीं कुरूद्रह चंद्रदेवा
 श्रमो नामख्यातो मुक्तिप्रदो नृणाम् ३० कामातो नितरां देवो तत्र क्रीडां प्र
 चक्रतुः सचिरं राजशार्दूल यथा कामे यथा सुरवम् ३१ तयोः संभोगजनि
 ता शक्ती भूता महानदी शरद्वस्फटिकसंकाशानिर्मलापापहारिणी ३२

४३

४३

मालिनीनामविरव्यातानदीसर्वरसान्विता द्वादशेद्वादशेवर्षेफाल्गुनेमासि
दृश्यते ३३ फाल्गुनर्क्षेकृतघ्नास्तांनपश्यंतिकुरुद्वह तस्मिन्कालेनरोयस्तु
तत्रस्नानं करोति च ३४ सोऽभ्रत्वमवाप्नोति सत्यं सत्यं मयोदितम् सूत उवाच
पुराव्याधस्तु दुष्टात्मा स ह्याद्रि शिरवरे नृप ३५ दुर्मुखो नाम तत्रास्ते निर्घृणः
पापचेतनः पशुपक्षिद्विजाहंति मांसगृध्रुर्दुरात्मवान् ३६ सकुटुंबाहता
विप्राहता गावः सवल्सकाः तद्गीत्या सर्वभूतानि तं देशं नोपचक्रमुः ३७ ए
वं कालो महान्नाजन्त्यगात्तस्य दुर्मतेः ततोऽभ्यगात्कौशिकारव्यस्तीर्थसे
वीद्विजोत्तमः ३८ गोकर्णस्थानि तीर्थानि स्नात्वा स्थाप्य क मंडलौ स ह्याद्रि
मगमत्सोपि तं दृष्ट्वा भ्यद्रवत् वलः ३९ गृहीत्वा स्वङ्गचर्म च तिष्ठतिष्ठेति च
ब्रवीत् तमापतंतमालोक्य कौशिको भयविह्वलः ४० तस्योपरिविचि
क्षेपभ्रामयित्वा क मंडलुम् भ्रमं सहस्रधा तत्तु स्पृष्ट्वा त्रांभसानृप ४१ पा
पहानिरभूत्तस्य लुब्धकस्य दुरात्मनः दैववान भवत्सद्यस्त्यक्त्वा स्वाप्ता
विकीर्णमितिम् ४२ निरस्य चर्म स्वङ्गचर्म प्रतिजज्ञे तदा च सः अद्य प्रभृतिभू

तानां स्वस्त्यस्त्वभयदोऽस्य हम् ४३ मत्तस्तव भयं मास्तु नाश
तो द्विज इत्युक्त्वा लुब्धको राजन्नाम द्विजपादयोः ४४ उत्थाय प्र
त्वा इदं वचनमब्रवीत् पापोऽहं पापस्माहं मासुद्धरनमोऽस्तुते ४५
ब्राह्मणस्तं वै दृष्ट्वा भयमपास्य च उवाच मधुरं विप्रः किमिदं तव चेष्टितम्
तच्छ्रुत्वा लुब्धकः प्राह प्रसादं कुरु भो मयि मया बहूनि पापानि कृतानि द्विज
पुंगव ४७ त्वां दृष्ट्वा हं हंतुमगो भयात्वं क्षिप्तवानभूः मंत्रपूतं जलं विप्रपा
पहानिरभूत्ततः ४८ तपश्चरितुमिच्छामि उपदेशं कुरु प्रभो इति तद्वच
नं श्रुत्वा कौशिको ब्राह्मणोऽब्रवीत् ४९ यद्येवं निश्चितं वीरत्वयाद्यव्याध
सत्तम व्रतं निरशनं कृत्वा गोकर्णयात्रां प्रतम् ५० तत्राश्रमपदं कृत्वा य
जविश्वेश्वरं हरम् यावज्जीवं महाबाहो ह्यंते स्वर्गमवाप्स्यसि ५१ एवमु
क्त्वा ततो विप्रो यथा कामं जगाम ह व्याधस्त्यक्त्वा तु तत्सर्वं गोकर्णं प्रतिज
ग्मिवान् ५२ वृक्षमूलमुपाश्रित्य निराहारोऽचरत्तपः शिवसंकीर्तनात्
स्य पापहानिरजायत ५३ ततः पंचत्वमापन्नो गोकर्णे भरतर्षभ तेन प

प्येनमहताव्याधः कैलासमाप्तवान् ५४ व्याधाश्रमः पुण्यतमः पावेत्रः पाप
 नाशनः दिव्यं विमानं मारुह्य दिव्यस्त्रीगणसेवितः ५५ व्याधः कैलासम
 गमत्किंततोऽधिकमुच्यते स्वर्गमोक्षप्रदं राजनृगोकर्णनात्रसंशयः ५६ त
 दाश्रित्य पुरासर्वे सिद्धाः सिद्धिसुपागताः नतस्य महिमा शक्यो वक्तुं वर्षशतै
 रपि ५७ पाषाणं गृह्यतत्रस्थं ये यजंतिकुरूद्वह ते रुद्रलोकं गच्छंति किमु-
 लिंगार्चनान्मृप ५८ सूत उवाच संवर्तकोपि विप्रेन्द्रो नारदान्मुनिपुंगवान्
 श्रुत्वा गोकर्णमाहात्म्यं तीर्थं स्नात्वा स्वयंकृतम् ५९ तल्लिंगं पूजयित्वा तु नार
 दात्सिद्धिमाप्तवान् तपस्तप्त्वा तु सुचिरं यथा काममुवास ह ६० सूत उवाच
 वैवस्वतमनोः काले ह्यपरे मुनिपुंगव मथुरायां द्विजवरो ह्यत्रिगोत्रसमुद्भ
 वः ६१ अलिजंघ इति रव्यातो ह्यासीद्देवविवर्जितः तस्यासीज्जारिणी
 र्यासदानिष्ठुरभाषिणी ६२ नाम्नात्तनंगलतिकापतिभक्तिविवर्जितः
 जंघोपि दुर्मेधानित्यं दुर्जनसंगतः ६३ पानासक्तो द्यूतकारी परस्त्री
 देवब्राह्मणविद्वेषी पितृभक्तिविवर्जितः ६४ असंख्यातानि पापा

न्सादिनेदिने तथैव तस्य पत्नी च स्वधर्मपारवर्ण
 निचकार च दिनेदिने एवं दिनेषु गच्छत्सुकेषु चिद्विजदप
 शादेव जग्मतुः क्षेत्रमुत्तमम् तुलासंस्थे दिनकरे कार्तिके मा
 हवस्तत्र जग्मुस्ते यात्रार्थं भरतर्षभ यात्राव्याजेन तौ चापितैः स
 नृप ६८ तत्र स्नात्वा च कावेर्यामुषः काले समाहितौ तत्र स्थित्वा मा
 छुद्यनाधनकांक्षया ६९ रंगनाथं च संपूज्य श्रुत्वा हरिकथानि शि म
 देवताद्रव्यं मुषित्वा प्रययौ द्विजः ७० पत्न्या सहैव शनैर्कैर्मार्गमध्ये गतं
 जः चारामार्गयितुं जग्मुरंगक्षेत्राद्दुतं भटाः ७१ ददृशुर्मार्गमध्ये तं स देव
 द्रव्यकं द्विजम् लब्ध्वा राजांतिकं दूतानि न्युस्तं वै द्विजाधमम् ७२ राजा
 नमूचुस्ते दूताश्चोरोऽयं ब्राह्मणाधमः दृष्ट्वा तौ दंपती राजा तयोः शिक्षा म
 कारयत् ७३ ततस्ते नैव दुःस्वेन पीडितौ द्विजदंपती किंचित्कालांतरे राज
 स्तत्रैव मरणंगतौ ७४ ततो यमभटा बध्वा निन्युर्वैवस्वतं पुरम् यमस्त्रयो
 विचार्याथ कृतं कर्म शशाशुभम् ७५ दूतानां शापयामासनरकैः पात्यतां -

त्विमौ ततोयमाज्ञयादूतापेचुस्तेनरकाशिषु ७६ पश्चात्सानंगलेखातु
 बभूवनकुलीद्विज अलिजंघश्चभषकःसंजातःपुण्यलेशतः ७७ गोकर्ण
 मृगुशादूलव्याजेनोर्जव्रतादिकात् जातिस्मरत्वंसंप्राप्यगोकर्णस्फुचिरंस्थि
 तौ ७८ ततःकर्मवशादेवसंवर्तस्याश्रमेशरुमे गोकर्णक्षेत्रमाहात्म्यंनारदे
 नप्रभाषितम् ७९ संवर्तकेनराजेंद्रसर्वताभ्यांश्रुतंतदा तस्माद्वियोनिजा
 हुःस्वाद्विसुक्तौतौबभूवतुः ८० देवलोकात्ततोदूताःपाकशासनशासनात् दि
 व्यंविमानमादायतयौनिकटमाययुः ८१ ताभ्यादत्त्वाकुरुश्रेष्ठदिव्यंदेवं
 भास्वरम् विमानवरमारोप्यगोकर्णान्निर्ययुर्दिवम् ८२ देवैःसाकंदे
 सुक्ताभोगाननेकशः उवासस्फुचिरंकालंपत्यासाकंद्विजोत्तमः ८३
 पुण्यावशेषेणपुनर्भूलोकमागतौ अंगदेशाधिपःसोऽभूत्कनकांग
 ८४ तल्पत्नीचापिसंजातागोराष्ट्राधिपतेःसुता नास्नाकल
 वकनकांगदम् ८५ पतिमापचचावर्गीमुदापरमयायुत
 पालःप्राप्यपत्नींकलावतीम् ८६ राज्यंचकारसपि